

GRONINGER

COURANT.

ALGEMEEN

DAGBLAD

voor de Stad en Provincie Groningen.

Bij deze Courant wordt verzonden: Bijblad no. 24, inhoudende: Verslag van de handelingen van den Gemeenteraad van Groningen.

KLAPBRUG

BIJ HET BOVENSTE VERLAAT
in de Wildervank.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS van Groningen brengen door deze ter kennis van de belanghebbenden, dat de **KLAPBRUG** bij het **Bovenste Verlaat** in de **Wildervank**, van **Woensdag den 29sten October** tot en met **Zaterdag den 1sten November** aanstaande, voor de **PASSAGE** van **RIJTUIGEN** zal zijn **gestremd**.

GRONINGEN, 24 October 1856.

Burgemeester en Wethouders: J. SLOT.
De Secretaris: HORA SICCAMI.

VERKOOPING VAN BOOMEN.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente Groningen maken bekend, dat **Mr. J. L. TRIP**, Rentmeester van de **Stads Veenen en Ter Apel**, onder hunne nadere goedkeuring en ten overstaan van **Mr. J. S. G. KONING**, Notaris te **Wedde**, op den **17den November 1856**, des morgens precies te **10 uur**, en volgende dagen, te **Ter Apel**, publiek zal presenteren te verkoopen, om te kappen: **pl. m. 900** aldaar op **Stam** staande **zwarte EIKENBOOMEN**, welke van **Ter Apel** langs het **Stads-Kanaal** te **water** zullen kunnen worden vervoerd.

GRONINGEN, 27 October 1856.

Burgemeester en Wethouders: J. SLOT.
De Secretaris: HORA SICCAMI.RAADSVERGADERING,
Woensdag den 29sten October 1856,
's namiddags te 4 uur.

NIEUWSTIJNDINGEN.

NOORD-AMERIKA.

Sedert eenigen tijd heeft men vernomen, dat vele landverhuizers, die een beter bestaan in Amerika gezocht hadden, terugkeerden, omdat het verblijf aldaar in geenerlei opzigt aan hunne verwachting beantwoordde. Tot dus verre ontbrak het dienaangaande aan statistieke opgaven, en de eerste mededeeling van dien aard ontving men thans door middel van het tolkantoor te Liverpool. Volgens dezelve bevonden zich onder de **10,580** reizigers, welke gedurende het afgelopen vierendeel jaars in die haven uit Amerika aankwamen, **3647** terugkeerders van landverhuizers, meest leraren, die zich weder naar hunne vroegere woonplaatsen wilden begeven.

Van **Haiti** wordt gemeld, dat de consuls van Frankrijk en Engeland aan Keizer **Souloque** eene nota hadden doen toekomen, om hem te bewegen den vrede met de republiek **St. Domingo** te sluiten en hem te waarschuwen, dat des noods de eskaders der twee mogendheden zich tegen alle verdere vijandelijkheden zouden verzetten; omdat een nieuwe oorlog aan de Vereenigde Staten de gelegenheid zoude aanbieden in de zaken der beide Staten te interveniëren en hunne onafhankelijkheid te bedreigen.

RUSLAND.

Uit **Petersburg** wordt berigt, dat tusschen de Russische en Sardijnse regeringen verklaringen zijn gewisseld, volgens welke de vóór den oorlog tusschen beide landen bestaan hebbende tractaten weer in werking treden.

Men verzekert dat een besluit tot verbod van den graanuitvoer door de zee van **Azof** aan Keizer **Alexander** is voorgedragen, doch dat de Czaar geweigerd heeft het te teekenen, om aan graaf **de Morny**, buitengewoon gezant van Frankrijk, genoeg te doen.

(De in de entrepôts der zee van **Azof** liggende hoeveelheden zijn onbeduidend; die der entrepôts van den **Donau** en in **Egypte** verminderen; maar sedert kort worden ook langs den **Dniester** en den **Dnieper** naar het kustland der **Zwarte zee** granen verzonden.)

TURKIJE.

De kwestie omtrent de bezetting der **Donauvorstendommen** heeft eene even gewichtige als onverwachte wending genomen en wel ten gevolge van een besluit der **Porte**. De **Turksche** regering heeft namelijk de kabinetten van **Weenen** en **Londen** uitgenoodigd om tegen het einde dezer maand, **Oostenrijk**, **Moldavië** en **Wallachijë**, **Engeland** den **Bosporus** te ontruimen, overeenkomstig de bepalingen van het **Parijsche vredesverdrag**.

Dit besluit zal gewis in **Engeland** groot opzien baren, dewijl men aldaar reeds schikkingen schijnt gemaakt te hebben om de zeemagt te **Konstantinopel** te doen overwinteren. Blijkbaar heeft men, om deze buitensporige aanspraak te doen gelden, toegestemd in de bezetting en de afscheiding der beide vorstendommen.

De **Oest. Corr.** ontkennt dat zoodanig besluit der **Porte** tegen de verdere bezetting zou genomen zijn.

De **Fransche** regering heeft, volgens zeggen, van haren kant de zaak van de vereeniging der **Donauvorstendommen** opgegeven. Zij heeft gemeend, hoezeer dit plan haar ook toelachte, het niet te moeten doordrijven tegenover **Engeland's** tegenstand, die zich zoo onverwacht aan dien van **Oostenrijk** en van de **Porte** aangesloten heeft.

Hoe in de **Donau** vorstendommen zelve gedacht wordt over den loop van zaken, moge blijken uit de volgende zinsnede in een brief uit **Jassy** geschreven:

„Wij leven hier onder eene volslagen reactie: zij beheerscht de kerk en het burgerlijke bestuur, den predikstoel en de drukpers, de pen en de tong. Al wat den wensch naar eene vereeniging der twee vorstendommen levendig houdt, wordt verboden en gewerd. Nooit, zelfs niet onder de heerschappij der **Russen**, had het land minder vrijheid om zijne wenschen te uiten en zijne belangen openlijk te behandelen; en dat juist terwijl Europa plegt het gevoelens des lands over de toekomstige regeling van zijn bestuur vraagt! Overal zijn zendelingen en handlangers der regering te werk om met allerlei middelen, ook door omkoop, bedrog en bedreigingen, onderteekeningen te bekomen op petitiën tegen de vereeniging van **Moldavië** en **Wallachijë**, die toch den vurigen wensch der **Rumanen** uitmaakt.”

ITALIË.

De **Fransche** **Moniteur** heeft officieel medegedeeld, dat de diplomatische betrekkingen tusschen **Napels** en de **Westersche** mogendheden zijn afgebroken en dat de heer **Brenier** dit den **21sten** dezer aan de **Napelsche** regering heeft te kennen gegeven. Wat de vloeten betreft, wier voornaamste taak, zoo als men weet, bestaat in het beschermen der **Fransche** en **Engelsche** onderdanen, deze zullen, de **Fransche** te **Toulon** en de **Engelsche** te **Malta** blijven stationeren. Eenige vaartuigen zullen van tijd tot tijd een togt maken naar de havens alwaar zich consuls bevinden, ten einde te zien of de veiligheid der **Fransche** en **Engelsche** residenten ook gevaar loopt. Na deze mededeeling laat de **Moniteur** volgen de diplomatische nota's die gewisseld zijn betreffende de **Napelsche** kwestie.

In den eersten brief, d.d. **21sten Mei**, zegt de **Fransche** regering onder anderen, dat de gevolmagtigden op het **Parijsche** congres, allen bewijzen hebben gegeven van doordrongen te zijn van gevoelens van eerbied jegens de onafhankelijkheid van andere staten, en niemand hunner heeft zelf het denkbeeld gehad om eene inmenging of eene manifestatie uit te lokken, welke aan dat beginsel afbreuk kon doen. Evenwel is het behoud van de rust in het **Italiaansche** schiereiland eene der wezenlijke voorwaarden van de duurzaamheid des vredes, en het is derhalve in het belang en zelfs de pligt dier mogendheden, om geene enkele poging na te laten, die den terugkeer van elke beroering in dat gedeelte van **Europa** kan voorkomen. Hieromtrent waren alle gevolmagtigden het eens. Om dus het gewenschte doel te bereiken, gelooft de **Fransche** regering, dat het **Napelsche** gouvernement, hetwelk op den verkeerden weg is, eene andere gedragslijn behoort aan te nemen. Het is overtuigd daartoe de maatregelen aan te wijzen; dat gouvernement zal die vinden, hetzij in eene amnestie, die wijselijk begrepen en eerlijk toegepast wordt, hetzij in eene hervorming van het beheer der justitie. Tot het doen dezer stappen wordt de heer **Brenier** uitgenoodigd gemeenschappelijk te werk te gaan met den **Engelschen** gezant te **Napels**; stappen, wier eenig doel de wensch is, om bevorderlijk te zijn voor het algemeen belang, en die dus niet in het minst kunnen strekken, om de vriendschappelijke gevoelens jegens het hof van **Napels** te doen verkoelen.

Het antwoord, dat de **Napelsche** minister van buitenlandse zaken daarop heeft gegeven, is van den **30sten Junij**. Deze zegt niet te kunnen begrijpen, hoe de **Fransche** regering de inmenging in de **Napelsche** zaken, die niet toegelaten kan worden, kan regtvaardigen door het dringende der aangewezen hervormingen, zonder welke de staat van zaken in het koninkrijk der **Beide Siciliën** een ernstig gevaar zou opleveren voor de rust van **Italië**. Geene enkele regering heeft het regt, zich te mengen in het binnenlandsch beheer van een anderen staat, en althans niet in het beheer der justitie. Het middel, dat uitgedacht is, om den vrede te handhaven en de revolutionaire bewegingen te voorkomen, strekt juist om die te voorschijn te roepen, zoowel in **Napels** als in geheel **Italië**, want de rustverstoorders zouden maar al te zeer geneigd zijn om van deze onopgaste bescherming gebruik te maken. De **Koning** heeft ten allen tijde zijne goedertierenheid aan een groot aantal zijner schuldlige of afgedwaalde onderdanen betoond, door verlichting van straf of terugroeping uit hunne verbanning, en de **Koning**, die zelf zorgvuldig alles vermydt wat naar eene inmenging in de aangelegenheden van een anderen staat zweemt, is ook verder alleen regter over de behoeften van zijn rijk tot het verzekeren van den vrede, die niet gestoord zal worden, indien de onruststokers, beroofd van allen steun, bedwongen worden door de wetten en de kracht der regering.

Het tweede antwoord, dat hierop volgde, is gedagteekend den **26sten Aug.**, en strekt alleen om het harde, wat in de bewoordingen van het eerste antwoord vervat is, te verzachten. Daarin wordt o. a. gezegd, dat het bij de **Napelsche** regering nimmer heeft kunnen opkomen, om aan het **Fransche** gouvernement voornemens toe te schrijven, die niet overeenkomstig zijn met de waarborgen, welke het zoo dikwijls aan **Europa** gegeven heeft; en zoo het **Fransche** gouvernement in het eerste antwoord zulk eene telastlegging heeft mogen zien, dan is dit tot groote spijt der **Napelsche** regering, want deze heeft in den door **Frankrijk** verstrekt raad een nieuw bewijs gevonden van de belangstelling van Keizer **Napoleon** jegens **Koning Ferdinand**. Doch wat het tijdstip der in te voeren hervormingen betreft, gaat men zeker niet te ver, als men beweert, dat dit behoort overgelaten te worden aan het oordeel des konings, die hierin de onafhankelijke regter en tevens het meest ingelicht is aangaande de behoeften van zijn land. Hieromtrent kan wel geen verschil van gevoelens bestaan, want de mogendheden zelve hebben dit beginsel verkondigd. Verder is het overbodig te herinneren, dat het koninkrijk **Napels** het eerst tot rust teruggekeerd is, na de treurige gebeurtenissen van het verledene, en wel zonder hulp van buiten.

Het stuk eindigt met de gewone beleefdheidsbetuiging, die men echter niet vindt aan het slot van het eerste antwoord.

Hierop heeft graaf **Walewski** aan den **Franschen** gezant andermaal een brief doen toekomen, gedagteekend den **10den October**. Daarin wordt o. a. gezegd, dat aangezien de **Napelsche** regering een tweede antwoord heeft gegeven, dat wel in een verzoenderen toon vervat is dan het eerste, maar in het wezen der zaak even onvoldoende, de **Fransche** regering in overeenstemming met die van **Engeland**, niet langer op denzelfden voet als vroeger de betrekkingen met den **Koning** van **Napels** kan onderhouden, weshalve de **Fransche** gezant gelast wordt maatregelen te nemen, om met het geheele personeel der legatie **Napels** te verlaten en de archieven van het gezantschap aan den **Franschen** consul over te geven.

Wat nu den aard dezer stukken aangaat, maakt men de opmerking, dat men in de **Napelsche** dépêches niet dien scherpen en kwetsenden vorm aantreft, welken men vroeger daaraan toegeschreven heeft. De verklaringen zijn wel in waar duidelijk van weigerende strekking, maar zonder bitterheid in de uitdrukkingen. Aan den anderen kant doet men opmerken, dat de door de **Fransche** regering aangeraden hervormingen in de nota van den **21sten Mei**, geenszins van dien aard waren, dat zij den **Koning** van **Napels** zoo grooten schrik behoeften aan te jagen. Vreemd vindt men ook de verklaring van den **Napelschen** minister van buitenlandse zaken **Carafa**, in zijne dépêche van den **30sten Junij**, dat de **Koning** van **Napels**, die zich, volgens dien minister, steeds zeer goedertierend heeft betoond, zich voortaan belemmerd zal vinden, om aan de inspraken van zijn hart gehoor te geven, bevreesd als hij zoude zijn, dat hij aan vreemden dwang toegaaf.

Zoo als thans blijkt, heeft de heer **Brenier** **Napels** reeds verlaten.

In dezen staat van zaken, na het afbreken der diplomatische betrekkingen, blijft het de vraag, welke gedragslijn de **Koning** van **Napels** zal aannemen om eene toenadering der wederzijdse belangen tot stand te brengen. Hieromtrent heerschten tot dusver twee gevoelens. Volgens het eene, zoude **Koning Ferdinand** verland hebben, dat het geschil gebragt werd op het congres te **Parijs**; volgens het tweede, zoude **Koning Ferdinand** alleen aan **Oostenrijk** verklaard hebben, dat hij niet zoude weigeren, om zich op dat congres te doen vertegenwoordigen, ten einde zijne regten te verdedigen, zoo namelijk **Sardinië** hiertoe uitgenoodigd werd. Hierbij komt nog eene derde lezing, volgens welke de **Napelsche** regering ten stelligste zoude weigeren de bevoegdheid der groote Europeesche mogendheden of liever de, namens die mogendheden vergaderde diplomaten te erkennen, en zoude zij alzoo ook weigeren, zich op dat congres te doen vertegenwoordigen, al werd zij hiertoe uitgenoodigd.

De **Koning** van **Napels** houdt voortdurend zijn verblijf te **Gaëta**; hij moet tot zelfs aan zijne broeders verboden hebben een gesprek over de politieke aangelegenheden te beginnen. De **Koningin** houdt zich zorgvuldig bezig de geestdrift der **lazaroni** op te wekken en gaande te houden. De kroonprins schijnt geheel en al ter zijde gesteld te worden. Niettegenstaande al de voorzorgen van het bewind om de **Napelsche** bevolking geheel onkundig te laten van hetgeen in de politieke wereld omgaat, heeft het gerucht van de terugroeping der **Fransche** en **Engelsche** gezanten zich met onbegrijpelijke snelheid verspreid en verwachtte men elk oogenblik hen te zien vertrekken. De algemeene stemming is zeer gunstig en opgewekt, op het platte land echter nog meer dan in de hoofdstad.

SPANJE.

Het officiële dagblad bevat drie besluiten, welke **Narvaes** eer aandoen, en door zijn voorganger zeer onbehendig zijn vergeten: 1) de amnestie aan allen, die in het geheele rijk zich in **Julij** l.l. aan oproer hebben schuldig gemaakt en welke reeds op den verjaardag der **Koningin** verwacht werd; 2) een besluit, hetwelk de beloningen, ambten en graden in **Junij** en **Julij** 1854 verleend, weder van kracht maakt, en 3) het bevel aan de vertegenwoordigers in het buitenland, om passen af te geven aan alle Spaansche onderdanen, die om staatkundige redenen naar buitenslands zijn gegaan, onder welke vrijgeven maatregel ook zijn begrepen de **Carlotten** die de **Koningin** willen erkennen. Hetzij ten gevolge van deze besluiten, hetzij van de aanvallen in het geheim door de geestelijkheid tegen het kabinet gerigt, begint de publieke opinie voor hetzelfde gunstiger gestemd te zijn; de geestelijke partij verliest terrein, en de positie van **Narvaes** is eenigzins verbeterd.

Men spreekt dan ook van eene poging tot toenadering tusschen het kabinet en de verschillende afdelingen van de gematigde partij, ten einde te beter aan den alles overwegenden invloed der geestelijkheid aan het hof te kunnen weerstand bieden. Men twijfelt aan de oprechtheid dezer toenadering; de vrees alléén zou ze doen tot stand komen, en zoodra het gevaar minder dreigend schijnt, is het ook te verwachten, dat de oude veeën weder de bovenhand zullen nemen.

DUITSCHLAND.

Het Pruisische ministerie van financiën beraamt een maatregel tot verbetering van den staat der ambtenaren, wier jaarwedden tot in den middelbaren stand toe, wegens de veranderde geldswaarde en de duurte der levensmiddelen, naauwelijks toereikend zijn om een kommerkelijk bestaan te verzekeren. Deze tijding komt waarschijnlijk voor, daar de kamers reeds de noodzakelijkheid van den maatregel erkend, vele andere Duitse staten dien reeds ingevoerd hebben, en men niet aannemen kan, dat men in Pruisen achterblijven zal met de verbetering van het lot van eenen stand, die een zoo wezenlijken steun van den staat uitmaakt.

Het gebrek aan woningen doet zich ook te **Berlijn** evenzeer als te **Parijs**, gevoelen, maar de oorzaken zijn verschillend. In **Parijs** is de hoofdoorzaak, dat zoo vele huizen zijn afgebroken, hier daarentegen ligt de oorzaak in den achteruitgang van den burgerstand, welke thans van lieverlede de arbeiderswoningen betreft, zoodat deze geen onderkomen hebben. De eigenaars der kleine woningen geven de voorkeur aan bewoners die vroeger in grotere huizen hebben gewoond, omdat zij beter staat op de huurpenningen kunnen maken.

Uit eene goede bron verneemt men dat de **Paus** niet zeer voldaan is over **Oostenrijk**, dat de praktische gevolgen van het concordaat zoo veel mogelijk zoekt te onduiken. Het hof van **Rome** wil dat de **Oostenrijksche** regering de voorstellen der te **Weenen** vergaderd geweest zijnde bisschoppen kracht van wet geve, en vooral, dat het godsdienstig onderwijs in geheel **Oostenrijk** uitsluitend onder toezigt van het episcopaat geplaatst worde.

NOORWEGEN.

Uit **Christiania** wordt van den **10den** dezer berigt: »Reeds in de eerste week van deze maand zijn de eerste voorboden van den winter in het Scandinavische vasteland waargenomen, en sneeuw en vorst hebben de ingezetenen voor en in den oogst schrikkelijk overrompeld, daar het grootste gedeelte van de veldvruchten nog onrijp en ongemoeid staat. Van alle kanten hoort men deswege jammerklagen. In den nacht van den **7den** dezer had men aan den **Iram** 2 à 3' koude, welke aan het onrijpe koren wellicht den dood veroorzaakt heeft. In de bergdalen viel sneeuw in plaats van regen, en volgens berigt van eenen reiziger, lag in **Numedal** eene halve el diepe sneeuw, waaruit de korenhalmen uitstaken. Ook het noorderlicht komt dit jaar te vroeg bij ons. In den nacht van den **26sten** September scheen het sterk in het **N. N. W.**»

GROOT-BRITTANJE.

De **Koningin** heeft, in eene geheime raadsvergadering, de verdrag van het **Parlement** tot op den **16den** **December** bepaald. Eene verdere verdraging wordt waarschijnlijk geacht, en men gelooft vrij algemeen, dat het **Parlement** niet voor de maand **Februarij** zal bijeenkomen, tenzij er iets onverwachts gebeure.

In de vorige week is te **Dublin** het sedert lang voorbereide feest gegeven, ter eere van de troepen die aan den oorlog in de **Krim** hebben deelgenomen. Daarbij zijn omstreeks **3200** van onderscheidene, thans in **Ierland** garnizoen houdende corporsen, allen met de **Krim**-medaille versierd, in een daartoe ingerigt gebouw rijkelijk onthaald. De genuttigste gerechten bestonden uit **175** stukken gebraden rundvleesch, **175** schapenbotten, **175** hammen, **200** ganzen, **200** kalkoenen, **450** pastijen, **260** plum-puddings, **350** ponden brood, **7000** ponden aardappelen, **3500** flesschen wijn en even zoovele kwart-flesschen porter-bier.

Het op den **31sten** dezer te **Edinburg** in het gebouw der korenbeurs aan de **Krim**-helden te geven feestmaal, zal ingerigt zijn voor **1420** gasten; daarenboven zal er ruimte zijn voor een groot aantal toeschouwers.

FRANKRIJK.

De uitval van den **Moniteur** tegen de **Engelsche** dagbladen heeft algemeen sensatie verwekt, vooral echter in de hoofdstad, waar men over het algemeen onbewust was van de vijandelijke stukken door de **Engelsche** dagbladen tegen **Napoleons** regering opgenomen, en waar men dus verrast was door de krachtige taal tegen die bladen. De lezer oordeelt zelf over den inhoud van dat artikel, 't welk luidt als volgt:

»Sedert eenigen tijd hebben verscheidene organen der **Engelsche** drukpers het er vooral op toegelegd om zich over de **Fransche** regering op eene lasterlijke wijze uit te laten, die te schandelijker is, omdat zij onder den sluier der naamloosheid geschiedt, waardoor het niet mogelijk is om daarop, anders dan met een verachtend stilzwijgen, te antwoorden. Wij weten, hoe groot de eerbied is, welke men in **Engeland** koestert voor de vrijheid van de drukpers; indien wij alzoo de aandacht op deze en dergelijke buitensporigheden vestigen, dan geschiedt zulks alleen bij wijze van een beroep op het gezond verstand en de belangelloze eerlijkheid van het **Britsche** volk, ten einde hetzelfde als het ware te waarschuwen tegen een stelsel 't welk, door het schokken van het vertrouwen tusschen twee regeringen, aanleiding zou kunnen geven tot het verbreken van den band die twee volkeren vereenigd houdt, welker alliantie de beste waarborg is voor den vrede der wereld.»

Men meent echter te weten, dat deze aanval minder gerigt is tegen de groote bladen, die meestal toch min of meer onder den invloed der regering staan, dan wel tegen die van den tweeden rang, die geheel onafhankelijk, de vrijheid is gelaten, om naar eigen mening te oordeelen.

De **Londense** **Globe** beantwoordt dat artikel met onder anderen te zeggen, dat de **Britsche** regering geen den minsten invloed of gezag over de **Engelsche** drukpers kan uitoefenen, vermits deze eene louter partikuliere onderneming is en het geschrift der dagbladen dus geheel aan het besef van behoortelijkheid van derzelver eigenaars is overgelaten.

— De spoedige heropening van de **Parijsche** conferentie is in den laatsten tijd meer in twijfel getrokken, omdat **Engeland** nog niet goed daartoe besluiten kan. Naar het schijnt, vreest **lord Palmerston**, dat bij de bespreking der grensscheiding van **Rusland**, **Frankrijk** zich ten gunste van dien staat zal verklaren, zoodat de invloed van **Engeland**, dien het tegenwoordig door zijne bedreigingen tegen **Rusland** uitoefent, zou verloren

gaan. Ook Oostenrijk is geen vriend van conferentiën waarin de beraadslagingen over Italië, aan het Sardische kabinet weder de gelegenheid zou geven, zijnen baat tegen de Oostenrijksche politiek aan den dag te leggen.

De Keizer en de Keizerin bevinden zich tegenwoordig op hun buitenverblijf te Compiègne en houden zich daar, wat den eersten betreft, bezig deels met staatszaken, deels met jagtpartijen. Donderdag 11. is daar de eerste ministerraad onder voorzitting van den Keizer gehouden. Voor de jagtpartijen, waaraan slechts een 80tal uitverkorenen deelnemen, is de kleeddracht van Lodewijk XV aangenomen. De Keizer en de genoodigden dragen een driekant steekje, met goud geborduurd rok, korte broek en gerimpelde rijslaarzen. De dames verschijnen, als zij te paard stijgen, mede met het driekant steekje, geborduurde rijkleederen en gepoederd haar. Wat deze aangaat, zoo moet haar volgens de beschrijvingen deze kleeding zeer goed staan; daarentegen rijmen de krijgshaftige gezigten der generaals Canrobert, Bosquet en Pelissier slecht met de verwijfde moden van het hof van Lodewijk XV.

Aan het uitvoerige rapport van den minister van oorlog aan den Keizer, waarvan wij in ons vorig nummer melding maakten, ontleenen wij het volgende: Het geheele aantal troepen, die naar de Krim gezonden werden, bedraagt 309,260 man; het geheele verlies van het leger 67,036 man aan gesneuvelden of aan typhus, cholera en andere ziekten overleden, en 2173 man aan vermisten of gevangenen. Uit het Oosten teruggekomen naar Frankrijk en Algerie, zijn slechts 227,135, derhalve 12,904 man minder dan het verschil tusschen het getal vertrokkenen en verliezen bedraagt. Het grootste gedeelte der paarden is uit de Krim naar Turkije gebracht en aan de Turksche regering overgelaten. Omstreeks 9000 van de 41,974, die afgezonden waren, zijn naar Frankrijk of Algerie teruggebracht. Het artillerie-materieel, waarover het Oostersche leger beschikte, omvatte 1676 vuurmonden van allerlei kaliber, 2083 affuiten, 2740 wagens, 2,128,000 projectielen, 4 miljoen kilogr. buskruit. De artillerie rigtte op, wapende en bediende gedurende het beleg 118 batterijen, waartoe gevorderd werden 800,000 aardzakken 50,000 schanskorven. Zij heeft meer dan 1,100,000 kanonschoten gedaan en meer dan 3 miljoen kilogr. buskruit verschoten. Bij de inneming van Sebastopol was het artilleriepark nog voor elk stuk geschat van 800 à 900 schoten voorzien; slechts ongeveer 40 vuurmonden waren onbruikbaar.

Het naar Frankrijk teruggebrachte materieel kan op 50 miljoen kilogr. geschat worden, waarvan 38 miljoen kil. Fransch materieel en 12 mil. kil. Russisch materieel. De keizerlijke armee heeft, zonder dat zij de haar gestelde diensten verzuimd, voor de krijgstroepen bijgedragen als volgt: 11 gemengde linesschepen en linie-stoombooten; 21 zeil-linesschepen; 19 zeil-fregatten; 24 gemengde en zeil-transportschepen; 19 stoom-fregatten; 21 korvetten en adviesjagten; in het geheel 186 schepen, die 903 vaarten gedaan en alleen voor het landleger heen en weder vervoerd hebben 275,780 man, 4266 paarden en 116,661 ton materieel. De Engelsche regering heeft den Keizer 8 schepen der koninklijke marine en 42 van de admiraliteit gehuurde koopvaardijsschepen ter beschikking gesteld en deze hebben in het geheel 38,353 man, 1972 paarden en 6624 ton materieel naar het Oosten vervoerd. Het oorlogsbewind heeft in de jaren 1854 en 1855 in het geheel 66 stoombooten en 1198 zeilschepen, van allerlei grootte, gebouwd.

De *Echo de Perigueux* verhaalt in volen ernst en wijdt eene geheele kolom aan de bijzonderheden van het voorval, dat eene dame te Bergerac, die een crinolinen rok droeg, door eene windvlaag hoog in de lucht is opgenomen en duizend ellen verder is nedergekomen!

Volgens te Marseille aangebrachte berichten, heeft er op de eilanden Malta en Rhodus, zoomede in Egypte, eene vreeselijke aardbeving plaats gehad.

BELGIE.

De hoogleeraar *Brasseur* te Gent heeft Vrijdag zijn cursus over het natuurrecht aan de hoogeschool begonnen. Even als de hoogleeraar *Laurent*, heeft hij dien geopend met eene rede waarin hij alle beschuldigingen, in den bekenden herderlijken brief van den bisschop van Gent tegen hem ingebracht, op den voet gevolgd en wederlegt.

In het begin der week heeft de heer *Wocquier*, hoogleeraar in de wijsbegeerte aan dezelfde hoogeschool, insgelijks de opening van zijn cursus doen voorafgaan door eene rede waarin hij openlijk geprotesteerd heeft tegen de overdrevene eischen van de bisschoppen.

NEDERLAND.

Tweede Kamer der Staten Generaal.

Het wets-ontwerp tot vaststelling van het Vde hoofdstuk der staatsbegroting voor 1857 (*Binnenl. Zaken*) heeft bij het onderzoek in de afdeelingen der Kamer tot verschillende beschouwingen en bedenkingen aanleiding gegeven.

Vele leden maakten aanmerking op het steeds hooger wordende eindcijfer. Anderen zagen daarin geen bezwaar, omdat dit hoofdzakelijk veroorzaakt wordt door posten welke regtstreeks tot stijging der schatkist medewerkten, zoo als voor telegraphie, enz.

Verscheidene leden hebben inlichting verlangd nopens de inzichten der Regering ten aanzien der spoorwegen. Men vraagt, of er concessies zijn verleend en welke; of de Regering daarbij te werk gaat naar een vast beginsel; of reeds voorwaardelijk ondersteuning is toegezegd, en in welken vorm; te weten, in eene dadelijke bijdrage, of in een waarborg van renten.

Sommige leden vonden het besluit omtrent de benoeming der staatscommissie tot onderzoek naar de gevolgen, welke de doorgraving der landengte van Suez voor onzen handel en scheepvaart kan hebben, voorbarig, omdat de doorgraving nog niet gereed was, en omdat de gevolgen van zulk een ommekeer in den handel, als door die groote onderneming tot stand zou komen, niet vooraf te berekenen waren. Door andere leden werd geoordeeld, dat in vroegere jaren wellicht te weinig in dien geest is gedaan.

Ook de benoeming der commissie om het landbouw-onderwijs in Nederland te onderzoeken, vond geen algemeenen bijval.

Tegen het ten einde loopen van de vorige zitting der Staten Generaal werd eene nieuwe wet op de nationale milie ingediend, welke echter geheel onbehandeld moest blijven liggen. Gaarne zou men weten, of zulk eene wet spoedig op nieuw zal worden ingediend, alsmede die op de sterkte en inrigting der schutterijen.

De indiening eener geneeskundige staatsregeling wordt met verlangen te gemoet gezien. De wet welke over dit onderwerp in België bestaat, wordt ter navolging aanbevolen.

Ook aan eene wet op de uitoefening der veeartsenijkunde bestaat behoefte, en vraagt men eene spoedige regeling dier zaak.

De Regering wil verscheidene buitengewone hoogleeraren tot gewoon hoogleeraar bevorderen en vraagt, dien ten gevolge, eene vrij belangrijke som meer over 1857 ten behoeve van het hooger onderwijs aan, dan over 1856 werd toegestaan. Op zich zelve zijn die bevorderingen wellicht niet af te keuren. Al ware dit echter het geval, moet het onraadzaam geacht worden, in het hooger onderwijs al meer en meer elementen te brengen, die bij eene eindregeling wellicht niet behouden zullen kunnen blijven.

Na al wat daarover in het vorige jaar is voorgevallen, heeft het bij de groote meerderheid geen aangenamen indruk gemaakt, dat niet alleen de Delftsche akademie van de begroting geheel is weggelaten, maar zelfs in geen der overgelegde stukken een enkel woord over die instelling voorkomt.

Wat den bouw eener sterrewacht te Leiden, geheel of grootendeels op rijks kosten betreft, werd door eenige leden aangemerkt, dat die maatregel, zoo lang de groote zaak van het hooger onderwijs niet geregeld is, als voorbarig kan worden beschouwd; door anderen werd de twijfel geopperd, of het voordeel, dat de wetenschap onder ons navelachtig luchtgestel uit deze inrigting trekken zal, wel kon opwegen tegen de daarvoor te brengen geldelijke offers; waartegen echter werd aangevoerd, dat, onafhankelijk van alle andere beschouwingen, Nederland althans eene op groote schaal ingerigte sterrewacht behoort te bezitten.

Enkele leden blijven de opheffing der koninklijke akademie van wetenschappen verlangen, die, huns inziens, weinig nut sticht en niet aan de verwachting beantwoordt.

Naar veler schatting kan de proef om, door eene blijvende commissie onderzoek naar de geologische gesteldheid van Nederland te laten doen, als mislukt worden beschouwd. Men zou daarom gaarne die geheele zaak van de begroting zien verdwijnen.

Men wenscht met de resultaten te worden bekend gemaakt, welke de internationale ruiling van voorwerpen van wetenschap

en kunst, waarin de heer de *Vattemare* betrokken is, tot nu toe heeft opgeleverd.

Uit het voorloopig verslag over het Xde hoofdstuk (*Kolonien*) blijkt, dat men algemeen den minister heeft willen doen opmerken de noodzakelijkheid eener spoedige indiening van de bij art. 60 bedoelde wet, zonder welke de regering, naar goedvinden, over miljoenen schats kan blijven beschikken. Het Indisch pensioen-stelsel is als beginselloos en aanleiding gevende tot partijdigheid voorgedragen, doch ook tegen deze bedenkingen verdedigd.

Tot den minister zijn een aantal vragen gerigt betreffende het bedrijf in Indië, o.a. wegens den verkoop van producten op Java, met het oog op de behoefte van Australië. Te dien aanzien is reeds opgemerkt, dat de uitkomst heeft bewezen, dat daar te lande reeds veel meer producten aan de markt zijn gebragt, dan Java en Australië gezamenlijk behoeven.

Ten aanzien van de W.-Indiën hebben vele leden gewenscht, inlichting te bekomen nopens de betekenis van de toegezegde hervorming van den toestand der slaven, met betuiging van de ernstige hoop, dat daarmede »vrijverklaring» wordt bedoeld, en men nog in deze zitting een ontwerp aan de Kamer zal voordragen. Tevens verlangt men te worden onderrigt van de genomene maatregelen om het lot der slaven te verbeteren en van de uitwerking daarvan.

's GRAVENHAGE, 27 October.

De leden van de Tweede Kamer der Staten Generaal zijn ter hervatting der werkzaamheden opgeroepen tegen den 10den November e.k.

Ten behoeve der slagoffers van de rampen die het eiland Groot-Sangir, in Neêrlandsch-Indië, hebben getroffen, is bij het depart. van koloniën van verschillende personen ontvangen eene som van f 2438.79.

In het nabijgelegene Rijswijk had Zaterdag morgen eene treurige plegtigheid plaats. Het stoffelijk overschot van Neêrlands volksdichter bij uitnemendheid werd aan den schoot der aarde toevertrouwd.

Tollens heeft zijne aardsche loopbaan volbragt! Hoe hij die volbragt heeft, hoe hij zijne heerlijke gaven steeds dienstbaar maakte aan de uitbreiding van het gebied van deugd en waarheid, van opwekking tot vaderlands- en menschenliefde, geheel het volk weet het, wiens zanger hij was in den volsten zin. Tot in de laatste dagen zijns levens werkzaam, bleef zijn harte jong, en nu hij van 't vaderland is gescheiden om op te gaan tot dat hoogere vaderland, waar zijn geest, zijne innige overtuiging hem henen wees, zullen nog immer bij den tijdgenoot, en gewis ook bij het nageslacht, zijne zangen weerklink vinden, »zoo lang er één hart openstaat voor den ziel- en zin-verwikkelden toon, die ons uit zijne gedichten tegenklinkt." Eene maand geleden (den 24sten September), mogt hij den zesenzeventigsten verjaardag zijner geboorte vieren en bleek hem op nieuw de innige belangstelling en hoogschatting, welke hij van nabij en van verre mogt ondervinden. en die hij zoo ruimschoots verdiende, hetzij men lette op den invloed, dien hij op Neêrlands bevolking meer dan eene halve eeuw heeft uitgeoefend, hetzij men nagaat, hoe hij, tot zijne laatste dagen, gearbeid heeft aan de verrijking van het vaderland met eene poëzij vol frischheid en eenvoud, vol gevoel en gemakelijkheid van uitdrukking, welke den dichter den dank deden inoogsten van zijne landgenooten, de bewondering van onbevooroordeelde buitenlanders.

Den zanger van Neêrlands duin- en zeetafereelen, van den lof van *Coster's* vinding, van de lieflijke romancen en balladen, van de overwintering in het Noorden, de liederen der weldadigheid, van de ontgloeiende taal in 1830—1831, en bovenal van Neêrlands volkslied, dat op de lippen van ouderen en jongeren zweeft, dien zanger zij de erkentelijkheid des volks bij zijne geopende groeve; later geslacht zal die erkentelijkheid beamen, want *Tollens'* poëzij was »ed- en heilig!"

De lijsttoet getuigde hoe *Tollens* hoog werd geacht. Eene talrijke schare van belangstellende vrienden en menig vertegenwoordiger der schoone kunsten bewezen de laatste eer aan het stoffelijk omhulsel van den dierbaren ontslapene.

Toen het lijk op de baar bij het graf was geplaatst, nam de heer *S. J. van den Bergh* het woord en sprak eenige warme dichtregelen uit, waarin hij aan zijn overleden vriend een vaarwel toeriep, dat getuigde, hoe innig hij den overledene had lief gehad.

Daarna sprak de heer *Moltzer*, pres. van de regtbank te Leiden, een woord van ingetogenheid met den man, die zoo voortreffelijk volkszanger was geweest en die als Christen gestorven was, zoo als men hem uit zijne zangen had leeren kennen. Nu sprak de heer *Bennink Jansz* eenige dichtregelen uit, welke bij het vernemen van *Tollens'* dood, uit zijne pen waren gevloeid. De heer *Witthuis* bragt daarna, in bezielde proza, hulde aan den grooten afgestorvene en drukte de hoop uit, dat men op dit graf een gedenksteen zou zien verrijzen, geëvenredigd aan de achtung en liefde, welke men den overledene had toegedragen.

Ten slotte bragt de heer *Klein*, ingezet van Rijswijk, nog hulde aan den afgestorvene, die niet slechts een groot, maar ook een goed man is geweest.

Uit Luxemburg wordt per telegraaf van den 27sten dezer gemeld, dat door de wetgevende kamer, na eene discussie gedurende twee dagen, het ontwerp-adres op de troonrede van den Prins-Stedehouder, met 31 tegen 15 stemmen is aangenomen, ondanks de pogingen van de ministers om de beraadslaging betrekkelijk de zinsnede der wijziging van de constitutie tot na een nader onderzoek uit te stellen.

(Zooals in ons vorig nummer is medegedeeld, wordt in dit zeer ernstig adres, als 't ware geprotesteerd tegen eene wijziging der constitutionele vrijheden, en daarbij verklaard, dat de Duitsche Bondsvergadering ook in Luxemburg kan duiden, wat in Limburg van hare zijde niet wordt bemoeijelijk.)

AMSTERDAM, 27 October.

Heden te 1 uur heeft de heer *A. D. Loman*, beroepen hoogleeraar aan het Ev.-Luth. seminarium alhier, deze betrekking aanvaard door het houden eener plegtige redevoering in de groote gehoorzaal der doorluchtige school, de *germani theologi humanitate* dat is, over de humaniteit van den echten theoloog.

De Nederlandsche ingenieur, de heer *Conrad*, voorzitter der internationale commissie voor de doorgraving der landengte van Suez, is te Weenen aangekomen. Hij verlangt zich te verstaan met den Oostenrijkschen commissaris, den heer *Ne-grelli*, door welken hij is voorgesteld aan de ministers *von Brück* en *von Toggenburg*.

De heer *Conrad* zal zich den 27sten te Triëst naar Alexandrië inschepen, waar hij den heer *de Lesseps* zal afwachten. Na diens aankomst zal het geheele ontwerp der doorgraving aan het oordeel van den Onderkoning van Egypte worden onderworpen, welke laatste onmiddellijk daarop van de Porte magtiging zal verzoeken om met de onderneming aan te vangen.

ENSCHÉDE, 25 October.

Eene commissie, bestaande uit twee Fransche ingenieurs en een ingenieur van den waterstaat, is van den 16den dezer tot heden bezig geweest met het opmeten, waterpassen en opnemen van het terrein voor eenen spoorweg van Westervoort over Enschedé naar de Hannoversehe en Pruisische grenzen in de richting van Rheine, en heeft dat werk heden ten einde gebragt.

Ook verneemt men dat het voor de concessie vereichte waarborg-kapitaal, ter som van f 100,000, is gestort, zoodat er thans meer vooruitzicht bestaat op eene spoedige uitvoering van het plan.

ZWOLLE, 27 October.

Uit Kampen wordt geschreven, dat, volgens bericht uit 's Gravenhage, het plan voor het traject van den spoorweg van Utrecht tot Sneek euz., op de volgende wijze als het beste en kortste plan is goedgekeurd en onzerzocht zal worden.

De spoorweg zal uitgaan van Utrecht en loopen over Amersfoort, Harderwijk en Elburg tot Kampen, verder geheel langs het Kamper Eiland en van daar op Blokzijl of de Kuinre, al naar de opnemingen zullen doen zien welke de minst kostbare weg is, en voorts van Blokzijl of Kuinre naar Sneek enz.

Het werk moet in den tijd van 5 jaren kunnen tot stand komen en de begroting zes miljoen guldens zijn.

Verder bericht men dat van de Kamper nieuwstad door Kampervee een arm op Zwolle zal loopen.

LEEUWARDEN, 23 October.

Door burg. en weth. is heden aan den raad ingediend het gevraagde nadere rapport ten aanzien der jongste voordragt tot heffing eener plaatselijke directe belasting, gegrond op

de huurwaarde der woningen van de belastingschuldigen, die door ged. staten met bedenkingen is teruggezonden. Burg. en weth. stellen thans voor, die voordragt in nadere overweging te nemen en terug te keeren tot de eerste voordragt, waarbij de werkelijke inkomsten, volgens eigene aangifte, tot grondslag zijn aangenomen, met die wijziging echter, dat de keus worde gelaten, om of zelf het inkomen aan te geven of ten aanzien van het bedrag daarvan zich in eene der daarvoor aangewezen klassen te rangschikken, alles onverminderd eene beoordeeling door het gemeente-bestuur, of zich (behoudens reclame) door burg. en weth. te laten classificeren. Voor het geval dat dit punt niet wordt aangenomen, worden verscheidene andere alternatieve voorstellen gedaan. Het rapport zal gedrukt en later behandeld worden.

GRONINGEN, 28 October.

Volgens art. 64 der provinciale wet, wordt Dingsdag den 4den November e.k. de gewone wintervergadering der staten van deze provincie geopend.

Even voor het afdrucken dezer is er een hevige brand uitgebarsten bij den schoorsteenveger J. W. BALLI, aan de Vismarkt alhier. Nog vóór eene brandspuit op de plaats des onheils aanwezig was, stond reeds dit huis in volle vlam en had het vuur zich ook reeds medegedeeld aan het daarnaast gelezene huis van den heer DE HOSSON.

Gisteren morgen omstreeks 10 uur kwam de diligence van den ondernemer EVERS deze stad binnen en verloor bij de Poelepoortenbrug gekomen een rad, waardoor de wagen kantelde, niet alleen tot grooten schrik van de passagiers in dien wagen gezeten, die trouwens met dien schrik en eenige kneusingen vrijkwamen, maar ook met het ongelukkig gevolg, dat R. Vos, veehandelaar te Veendam, die bij den voorman op den bok zat, er afstortte en zijn regterbeen brak. Hij is naar het akademisch ziekenhuis vervoerd en bevindt zich naar omstandigheden vrij wel.

Bij het onderzoek 't welk gisteren door den rijks-veearts J. C. BILLROTH naar den toestand van het rundvee van D. R. VAN BRUGGEN te Hoogemeeden, gem. Aduard, werd ingesteld, bevond deze, dat weder eene melkko, 3½ jaar oud, blijkbaar door de besmettelijke longziekte was aangetast. De koe is niet gedood, maar op den stal geplaatst en worden nadere bevelen ingewacht hoe met dat dier gehandeld moet worden.

De runderen van VAN BRUGGEN zijn niet ingeënt, hoewel de eigenaar anders wel voor het toepassen dier kunstbewerking op zijn vee was, en tot dat einde eene verklaring had geteekend, dat het vee op last van ged. staten dezer provincie mogt worden ingeënt.

Wenschelijk, in het algemeen belang, zal het echter zijn, dat voor en aler zich de besmetting onder deze runderen nog meer algemeen mogt verspreiden, tot de inenting worde overgegaan, daar het anders ligt kan geschieden, dat dit heilzame voorbehoedmiddel hier te laat wordt aangewend.

De gemeenteraad van Middelburg heeft besloten om, even als die van Amsterdam, een adres aan den Koning in te dienen, strekkende om afstand te erlangen van de personele belasting van het rijk ten behoeve der gemeente.

Bij den gemeenteraad van 's Hertogenbosch is een adres ingekomen, door meer dan duizend personen ondertekend, waarin op aangevoerde gronden verzocht wordt terug te komen op het besluit, waarbij de belasting op het gemaal als eigen middel is opgeheven, en tot herstel dier belasting de noodige maatregelen te nemen, met wijziging, en zoo mogelijk afschaffing van den thans bepaalden hoofdelijken omslag.

Een nieuwe handelsweg.

Reeds meermalen hebben wij op de snelle en ontzaglijke uitbreiding van Chicago, de hoofdplaats van de westelijke Staten van Noord-Amerika, gewezen, van die stad die voor 20 jaren nog niet bestond of ten minste slechts weinige inwoners telde, welke hunne behoeften in naburige plaatsen moesten inkoop en die thans, met eene bevolking van meer dan honderd duizend zielen, de groote stapelplaats is voor den graanhandel van geheel de wereld. Een nieuw bewijs van het uitgebreide verkeer dier stad vinden wij in de volgende officiële cijfers dezer dagen openbaar gemaakt. Van Mei tot December 1855 liepen in Chicago binnen 634 raderstoombooten, 535 schroefstoombooten, 257 barkschepen, 704 brikken, 4550 schoeners, enz., met 1,608,845 tonneninhoud.

Onlangs maakten wij melding van het eerste schip dat direct uit Chicago met 16,000 bushels granen belast in Engeland was aangekomen. Reeds zijn vier andere schepen voor eene directe en regelmatige verbinding met Engeland in aanbouw, en er is geen twijfel aan, of reeds in een niet ver verwijderden tijd zal schier geen dag voorbijgaan zonder dat schepen van daar uit direct naar eene der Europeesche havens de reis aanvaarden.

Vooraf voor Nederland moet deze zaak van het uiterste gewigt worden beschouwd. Chicago toch, gelegen aan den zuid-westelijken oever van het meer Michigan, maakt het middelpunt uit van die staten, waar de Nederlandsche landverhuizers zich ten grootsten getale hebben nedergezet.

Aan den westelijken oever van genoemd meer in Wisconsin liggen onderscheidene Nederlandsche volkplantingen, als: Milwaukee, Sheboygan, en anderen. In den staat Michigan, langs den oostelijken oever van het meer, tellen de Nederlandsche volkplantingen, hooger eerst sedert 1847 aangelegd, reeds eene bevolking van nabij tienduizend zielen.

Als men nu bedenkt, dat de Nederlander ook in die streken zijne vlijt, werkzaamheid en eerlijkheid niet heeft verzaakt en zich vooral op den landbouw heeft toegelegd; als men verder nagaat, dat de Vereenigde Staten, welke rondom het meer Michigan zijn gelegen, reeds eene bevolking telden niet ver beneden die van Nederland, dan kan gerust worden verzekerd, dat zich een nieuw verschiep voor den Nederlandschen handel opent. Zoude er toch niet van Chicago een regtstreeksch handelsverkeer met Nederlandsche havens kunnen worden geopend? Thans reeds zijn de vooruitzichten voor zoodanigen handel uitlokkend en veelbelovend, en daarop is het, dat wij den landgenoot hebben willen wijzen.

AAN- en HERBESTEDINGEN.

GRONINGEN, 27 October.

Heden morgen had alhier in het raadhuis de aanbesteding plaats van het verrigten van eenige werkzaamheden aan de Ooster-stadschool in de St.-Jansstraat, met bijlevering van de vereischte bouwstoffen, enz.; ingeschreven voor f 1145, f 1089, f 1080, f 979, f 869 en f 758.50, zijnde het laatste van G. RIGA, te Groningen.

Mede had dezen morgen aan het provinciaal gouvernement de herbesteding plaats van het beplanten van den grindweg van Ouderendam naar Uithuizen, tusschen de Eekwerdert en Uskwert. Hierop was ingeschreven door J. A. DORENS, te Uithuizemeeden, voor f 720 en K. J. L. NEMULDER, te Midwolda, voor f 599.90.

Nog had op dezelfde plaats de aanbesteding plaats van het doen van eenige herstellingen aan de zeeuwingen wederzijds Delfzijl; ingeschreven door W. W. DELKEN voor f 3392, J. RORTINGHUIS f 3380, H. K. VAN BUUREN f 2980, J. F. SCHERPHUIS f 2979, en H. ZANTMAN f 2949; allen aannemers, wonende te Delfzijl.

LETTERNIEUWS.

De *Kunstkrink*. Uitgegeven ter aanmoediging en bevordering der schoone kunsten. Achttiende jaargang. Te Leiden bij A. W. SITHOFF.

Volgaarne vestigen ook wij de aandacht onzer lezers op het nieuwe leven hetwelk de *Kunstkrink* met haren achttienden jaargang, en door de verandering van redactie en uitgever is ingetreden. Deze stelden zich, blijkens hun programma, voor, de *Kunstkrink* terug te voeren tot hetgeen zij altijd moet blijven, wil zij hare geschiedenis en haar doel niet verloochenen — het orgaan te zijn van de kunst in Nederland; de uitdrukking van hetgeen zij beoogt en in het leven roept; het middel om den kunstzin en de kunstennis bij het publiek te leiden en te ontwikkelen.

Aan dat programma zijn redactie en uitgever aanvankelijk dan ook getrouw gebleven; de zestien thans verschenen afleveringen van dezen jaargang getuigen van dit hun streven, en wij twijfelen niet, of zij zullen daarin ook door het Nederlandsche publiek voldoende in hunne voor het Nederlandsche gevoel zoo belangrijke onderneming worden ondersteund. Ter verdere aanbeveling verwijzen wij naar hetgeen de uitgever in de hierachter geplaatste advertentie daarvan heeft gezegd.

KERK- en SCHOOLNIEUWS.

Bij de Herv. gemeente te Rinsumageest is tot predikant beroepen, ds. J. H. GULDENARM, te Engwierum; — te Elspect ds. M. VAN LEEUWEN te Garderen.

DORKWERD, 25 October. Heden werd te dezer plaatse het vergelijkend examen ter vervulling van den openstaanden onderwijzerspost gehouden. Aan dit examen namen 13 van de 21 sollicitanten

der tevredenheid hadden om aan de armen, hulpbehoevenden en in het algemeen aan alle door het lot stiefmoederlijk bedochten de lichte zijden van hunnen toestand aan te wijzen en de oude waarheid, dat ieder de schepper van zijn eigen geluk is, in het licht des geloofs gelouterd en verhelderd voor te stellen.

Als een bijdrage tot zulk een zending der tevredenheid heeft de beoogde schrijver een boekdeel in het licht gegeven, 't welk in onze taal onderstaanden titel is overgest.

Bij Aote, verleden voor Mr. J. W. **QUINTUS**, Notaris te Groningen, den 7den October 1856, behoort geregistreerd en overgeschreven ter Griffie van de Arrondissements-Regtbank te Groningen, is tusschen de Heeren **CORNELIS LAMBERTUS BULTHUIS**, Kalkfabrikant en Wijnkoop, en **GEERT ALTING**, Commissionair, beide wonende te Groningen, aangegaan een **VENNOOTSCHAP**, onder de firma van **BULTHUIS en ALTING**, tot het drijven van Handel in Wijn en Gedistilleerd en voorts in zoodanige Goederen, als de Vennooten in het vervolg van tijd zullen verkiesen, aangevallen hebbende den 1sten October 1856 en eindigende den 31sten April 1862; daarna gecontinueerd zijnde, heeft ieder Vennoot het aandeel van Vennootschap op den laatsten April van ieder jaar te doen eindigen, mits 6 maanden tevoren behoorlijke opzage aan den anderen Vennoot gedaan hebbende. In geval van overlijden van een der Vennooten, eindigt de Vennootschap op den laatsten April volgende op dat overlijden. Ook zal ieder Vennoot de ontbinding mogen vorderen, wanneer eenig jaar een verlies van 25 pCt. van het kapitaal der Vennootschap heeft opgeleverd. Ieder van de Vennooten is gerechtigd voor de Vennootschap te teekenen, doch niet dan tot zake de Vennootschap betreffende. Tot het openen van kapitalen of om de Vennootschap als borg te verbinden, wordt de handteekening van beide Vennooten vereischt. Tot het kapitaal der Vennootschap wordt door beide Vennooten gelijklijk bijgedragen.

MAAGDENBURGER BRANDWAARBORG-MAATSCHAPPIJ.

Kapitaal f 3,600,000.

Dese **MAATSCHAPPIJ**, wier **HOOFDKANTOOR** voor het Koninkrijk der Nederlanden te Amsterdam is gevestigd, verleent tegen vaste premie **VERZEKERING** tegen brandgevaar in Steden en op het Land, op **ROERENDE en ONROERENDE GOEDEREN** van elken aard.

Hare Premie is zoo laag gesteld, dat zij tegen iedere Binnen- of Buitenlandsche Maatschappij kan concurreren.

Zij heeft door geheel Europa hare Kantoren, en is onderworpen in elk Land aan de vigerende Wetten.

Gelegenheid tot deelneming en nadere informatie zijn te bekomen bij:

den Heeren **WIJNNE & BAREND**, Hoofdagenten te Groningen.

den Heeren **A. KOOPS, L.N.**, en **F. ERBENS**, Agenten te Winschoten.

den Heer **F. H. VAN PRAAG**, Agent te Zuidbroek.

den Heer **E. J. HEMSING**, Agent te Zuidhorn.

den Heer **W. NIEUWENHUIS**, Agent te Uithuizen.

Woensdag den 5den November

1856, des voormiddags te 10 uur, zullen voor de Stalling van **A. DOOLLES**, in de Kleine Pelsterstraat te Groningen, wegens kwitering zijner Voorman-Affaire, publiek worden verkocht:

1 groote **CHAR-à-BANCS** of **DILIGENCE, VIGILANTE, VICTORIA** TENTWAGEN voor 4 personen, **KAPCHAIS, ARRESLEDE**, 4 **PAARDEN** (2 Span), **GEREIDEN** en hetgeen meer te bezien zal zijn des dags bevorens, van 10-4 uur.

Mr. W. LAMAN TRIP, Notaris.

HEDEN NAMIDDAG

van 2-5 uur, te bezien de **ROERENDE GOEDEREN** behorende tot het Faillissement van **J. GROESE**, Zedelmaker te Groningen, welke **DONDERDAG** den 5den desers, 's morgens te 10 uur, voor de door denselven bewoonde Behuizing, in de Oosterstraat, publiek zullen worden verkocht.

HEKKEMA & BARLINGHOFF.

HOUTVEILING,

ONDER WERELIJK HOUTKOOPEL, te Winneweer, bij den Legationhouder **W. D. KRUIZENGA**, op **ZATURDAG** den 1sten November 1856, van een groote partij **JUFFERS, KOLDEES en GEZAGDE HOUTWAREN**, waaronder een aanzienlijke partij **WORTELPLANKEN, ENZ., ENZ.**

MAK. PH. WENNIGER, Notaris.

BOELGOED.

Mr. **J. WITTEVEEN**, Notaris te Metelawier, zal, op **WOENSDAG** den 5den November 1856, des voormiddags te 10 uur, ten Huise van **ANDRIES J. DE JONG**, Kastelein nabij Dalkum, onder Aalsdam, bij Boelgoed presenteren te verkoopen:

12 stuks beste **WERKPAARDEN**, benevens onderscheidene door Heeren Aannemers der Kunstwegen in de Gemeente Oostdongerodeel, tot daareinstelling dierzelve geboezigde **GEZELSCHAP-FEN**, als: **KARREN, PAARDETUIGEN, KRUITWAGENS, PLANKEN**, enz.

Ten overstaan van Mr. **H. VAN BOLHUIS**, Notaris en Procureur te Looze, zullen, ten verkoop van den Heer **M. SICHTERMAN**, op **VRIDAG** den 7den November 1856, des namiddags te 6 uur te beginnen, en volgende dag, aan 't Huise de Brake, onder Obergum, publiek, op gewoon Crediet, worden verkocht:

Eene aanzienlijke partij **MEMOIR- en EIKENHOUTEN MEUBELN**, als: **KABINETTEN**, waaronder een **SLEEFKABINET**, onderwetsche **KAST met ANJWERK, CANAPE'S, OOST-INDISCHE KIST, BADKUIP, COMMODE, TAFELS, STOELN**, waaronder een groote **LEUNING- of WIT-TREKSTOEL**; **SPIEGELS, SCHIEDRIJLEN, KAGHELS en VUURHAARDEN**; — voorts **KOPPEL, TIN-, GLAS, AARDEWERK**, eenig **BEDDEGOED** en hetgeen meer zal worden gepresenteerd; onder anderen twee beste zwarte **RUIFPAALEN**.

Alles te bezien daags vóór den Verkoop, van 's namiddags 2 tot 's avonds 5 uur.

VEENEBUIREN. MAKINGA.

De Notaris **WABERS** zal, op **DINGSDAG** den 11den November 1856, des voormiddags te elf uur, bij de Weduwe **J. M. SCHURER**, te Makinga, veilen:

Eene zeer vruchtbare **MAATHE en LANDE**, van **VEEN** en **KLUJN** ruim voorzien, liggende in de Veenbuiren, te Makinga, groot ruim 30 Bouders; een **HUIS** en **KERK** in het Dorp Makinga, en eene **GRASWEI** op het Kerkhof aldaar; alles in 1857 te aanvaarden. — Verdeeld in 26 Perceelen, volgens bij boveng. Notaris te bekomen Verkoopboekjes.

Bekendmaking.

In den aanstaanden Winter gedeken **J. R. HAAN** en Vroew, te Oostwold, in openlijke veiling te verkoopen:

1. De door hen bewoonde **BEHUIZING**, zijnde een

van ouds bekende neringrijke **HERBERG en LOGEMENT**, met groote **SCHUUR** en **STALLING**, staande aan den Grindweg naar Appingedam, te Oostwold, in den Oldambte.

II. Eene **BEHUIZING**, naast perceel I, in gebruik bij **D. J. WINSTOK**.

III. Ongeveer 3½ Bunder **EIGEN LAND**, in het Huninga Meer bij Oostwold gelegen, — en

IV. Pl. m. 2½ Bunder **LAND** te Oostwold gelegen.

B. HAITZEMA VIETOR, Notaris.

BEKENDMAKING.

In den loop der maand **NOVEMBER** aanstaande, gedeken **R. FEIS** en Vroew publiek ter verkoop te presenteren:

De door hen bewoonde **BEHUIZING**, aan de Binnen-Venne te Winschoten, tot alshandte Affaires geschikt, met den daarachter gelegene **TUIN**; om te aanvaarden den 1sten Mei 1857.

B. HAITZEMA VIETOR, Notaris.

UIT DE HAND TE KOOP:

Eene goed betimmende **BEHUIZING**, zijnde een welbekende **BAKKERIJ**, staande in de Nieuwe Ebbingestraat te Groningen; om te aanvaarden op den 1sten Mei a.s.

Te bewaagen bij den Eigenaar en Bewoner **J. B. J. HIDDING** en ten **KANTORE** van Mr. **J. RENGERS HORA SICCAMA**, Notaris te Groningen.

TE KOOP:

Een nieuwgebouwde **FEL- en ROGGE-MOLEN**, 75 Voet vlngt. Inlichting bij ondergeteekende.

Bij **WINNEWEEZ** aan 't Damsterdijp.

J. T. HOUTMAN.

Ontvangen aan het **MAGAZIJN** van

G. MEDDENS,

Heek Meesterstraat, de **NIEUWSTE MODELLEN** van

MOEDEN, MANTELS en MUTSEN en verder **CHARLES LONGS, RIJZEN STOFFEN**, enz., voor het Seizoen, welke van af **WOENSDAG** zullen zijn

UITGESTELD.

Wij hebben de eer, de ontvangst te bevestigen der **NIEUWSTE PARIJZER MODELLEN** van **MOEDEN, MUTSEN, MANTELS**, enz.; welke van af **MAANDAG** den 3den November in ons Magazijn zullen zijn ten toon gesteld.

Wij zijn ook ruim voorzien in alle andere voor dit Seizoen passende **NOUVEAUTES** en bevelen dezelve beleefdelijk ter bevestiging aan.

UCHTMANN & ZONEN.

Ondergeteekende maakt hare goederde Begunstigers bekend, dat zij heeft ontvangen de **NIEUWSTE MODELLEN** van **DAMES WINTERMOEDEN en MUTSEN**; verzoekt gunst en rekommandatie.

Wed. B. PEKELAAR.

Gezusters DE KNIJFF

hebben de eer te bevestigen, dat zij ontvangen hebben de **MODELLEN** van **MOEDEN, MUTSEN, MANTELS** en verdere **NIEUWE STOFFEN** voor het Seizoen.

NIEUWE PUNCH-SIROOP,

helder en troebel, benevens **JAMAICA RUM, COGNAC** à f 1,00, f 1,20 en f 1,40 de Fleesch; beste **FRANSCHE BRANDWIJN** van 70 à 100 Ct. de Kan; Oude **PORT-à-PORT** en **MADEIRA**, uit de beste bronnen aangevoerd; bij groote Bestellingen wordt de prijs iets minder gesteld.

N. E. ROST, Oude Kijk-in't Jatstraat.

E. F. ROST, Groote Markt, in de Waag.

KUNSTKRONIJK.

ACHTTIENDE JAARGANG 1856.

ONDER REDACTIE VAN

T. VAN WESTRHEENE, W.zn.,

EN MET MEDEWERKING VAN

Mevr. A. L. G. BOSBOOM-TOUSSAINT

en de Heeren: **S. J. VAN DEN BERGH, A. J. DE BULL, Dr. L. R. BEIJNEN, Dr. H. BROESE, E. M. CALISCH, Dr. J. L. DOEDES, D. DORBECK, P. A. DE GENESTET, Prof. B. TEN HAAR, J. P. HASEBROEK, Dr. J. P. HEIJZE, W. J. HOFDIJK, A. ISINK, Dr. BENNING JANSZONIUS, J. J. L. TEN KATE, A. VAN LEE, Mr. J. VAN LENNEP, J. MARSHALL (te Sakken-Weimar-Eisenach), J. A. M. MENSINGA (te Frederikstad aan den Eider), C. M. MENSING, J. J. F. NOORDZIEK, Dr. J. J. VAN OOSTERZEE, Prof. C. W. OPZOOMER, RICHARD, J. H. SCHIMMEL, Dr. G. A. SCHNEITHER, J. A. ALBERDINGK THIJM, H. TOLLENS, C. Z., D. VEEGENS, Dr. J. J. VIOTTA, Prof. J. VAN VLOTEN, C. G. WITTHUIS, W. J. VAN ZEGGELN en anderen.**

Zestien afleveringen van den achttienden jaargang zijn thans versonden. De ondergeteekende durft met volkomen vertrouwen het oordeel van iederen kunstkenner van geheel het Nederlandsche publiek inroepen over de wijze, waarop de Redactie en Uitgever zich daarin van hunne taak hebben gekweten. In alles getrouw aan het aangekondigde Programma, hebben beiden getracht den inhoud der **KUNSTKRONIJK** te maken tot een even aangename en belangrijke lectuur voor allen, die kunst en beschaving als tweelingssisters erkennen en liefhebben. De 16 Lithographiën, die tot heden zijn verschenen, getuigen van de nauwgezette zorg, die aan de uitvoering is besteed, en bezitten die wettelijke kunstwaarde, welke een nieuw en verhoogd streven naar vooruitgang en volmaking daaraan hebben kunnen bijzetten.

De artikelen van **Dr. L. R. BEIJNEN**, over het Pantheon te Rome en het Graf van Rafaël; dat over de Kunstverzameling van den Heer **H. DE KAT**, te Dordrecht; het verslag van de Tentoonstelling te Rotterdam; de artikelen van den Redacteur over het Hotel de *Chamij* te Parijs; de bijdrage van **ELISE** over Kunst en Romantiek; de Gedichten van **S. J. VAN DEN BERGH**, **RICHARD** en **D. DORBECK**; de bezoeken in Ateliers; het Album der Kunstkronijk, met de omschrijving en toelichting der platen; de mededeelingen van wege de Maatschappij *Arti et Amicitiae*; het binnen- en buitenlandsch Kunstnieuws; dit alles maakt den rijken en veelzijdigen inhoud uit der verschenen afleveringen.

Onder de Platen nemen de Lithographiën naar de meesterstukken der oude Hollandse School, uit de verzameling van den Hoog Edel-Gebooren Heer Baron **STEENGRACHT** van **OOSTERLAND** een eervolle plaats in; **BROUWER, METZU, TERBURG, RUIJSDAAL, DE VOIS, DUJARDIN, W. VAN DE VELDE** zijn reeds verschenen; de ondergeteekende vraagt met vertrouwen, of onze oude Meesters hier te land ooit verdienstelijker door de Lithographie zijn teruggegeven. Van de levende Meesters heeft de **KUNSTKRONIJK** of goede navolgingen of eigenaardig geteekende Lithographiën gegeven naar **ROCHUSSEN, E. TEN KATE, A. SCHELFHOUT, J. J. VAN DER MAARDE, J. SPOEL, D. VAN FRANCKENBERG** en **SIMON VAN DEN BERGH**. Het reeds verkregen succes geeft de zekerheid dat, zoo de Uitgever door een steeds vermeerderd debiet wordt in staat gesteld op

den ingelegen weg voort te gaan, welhaast de Lithographie in ons Vaderland met die uit den vreemde sal kunnen wedijveren.

Het is dan ook vooral op het nationaal gevoel van het Nederlandsche publiek, dat hij zich beroept om een onderneming, welke in alle inrigtingen de nationaliteit op het gebied der kunst wil voorstaan, krachtadig te zien ondersteund.

Voor de Verloting van den achttienden Jaargang zijn twee-en-dertig Prijzen aangekocht en te 's-Gravenhage, te Leiden en te Haarlem ten toon gesteld geweest. De verschillende dagbladen, te 's-Gravenhage uitkomende, hebben van deze Tentoonstelling de meest vleijende getuigenissen afgelegd.

Veertien Schilderijen, waaronder de nieuwste en uitmuntende voortbrengselen van onze eerste Meesters, **LOUIS MEIJER, J. BOSBOOM, J. L. VERVEER, JAN WEISSENBRUCH, van der MAATEN** enz. enz., twee Teekeningen in Waterverf en voor het overige keurig opgemaakte Gravuren of Etawerken, maken met elkander een verzameling uit, die een waarde vertegenwoordigt van f 2400 en aan elken Intekenaar der **KUNSTKRONIJK**, wien een prijs ten deel valt, de aanwinst belooft van een Kunstwerk, dat in zijn aard voortreffelijk en der Nederlandsche Kunst waardig mag heeten.

De **Premieplaat**, voor alle Intekenaren bestemd, zal bestaan in een kapitale Lithographie, naar de geestige Schilderij van **B. TE GEMPT**, voorstellende: *Het Vredet Congres te Parijs* in 1856.

Na al het opgenoemde behoeft de ondergeteekende niets anders te doen dan aan elk, die prijs stelt op kunst, smaak en beschaving, dringend aan te bevelen en de tot hiertop verschenen afleveringen der **KUNSTKRONIJK** ter hand te nemen, en met aandacht de lijst der ter Verloting bestemde Kunstwerken na te gaan. Eene algemeen belangstelling en toenemende deelneming, sedaar wat hij verwacht en waardoor hij zich voor zijne onvermoeide pogingen tot opheffing der **KUNSTKRONIJK** schadeloos gesteld zal achten.

De prijs der **KUNSTKRONIJK** is tien Gulden, waarbij men het Gratia-Lot in de Verloting ontvangt, hetwelk tevens kwitantie is van den abonnementsprijs.

LEIDEN, 1 October 1856.

A. W. SYTHOFF,

Directeur der Houtgraverschool.

Te Groningen, bij de Eeren **C. M. VAN BOLHUIS HOUTSEMA.**

De ondergeteekende, volgend schrijven ontvangen hebbende:

De **3% OBLIG. PORTUGAL** moeten ter **STEMPELING** worden opgezonden: ze zijn verdeeld in twee Cathogorien;

De **STUKKEN** afkomstig van **6% PORTUGEZEN** bekomen £ 6 (netto 54) uitgestelde schuld, en die van **4% PORTUGEZEN** bekomen £ 3 uitgestelde, en het gedeelte dat van de late Cathogorie overblijft;

De late Cathogorie kan dadelijk worden opgezonden, en daarbij moet men opgeven voor welke nummers van oude **6% PORTUGEZEN** dewelke bij de conversie zijn afgegeven en alsoo het regt op de meerdere uitgestelde schuld bewijzen;

De overigen kunnen wachten, maar ook gelijktijdig worden opgezonden, naar verkiezing van den houder: —

Vaooert dagelijks ter overneming van gemelde Effecten ten zijnen Kantore.

J. C. VAN HASSELT.

Men zegt dat de Chamie in de laatste tijden op de zeven-miljen-stevens voorwaarts gestapt is, en 'dat onze Duitsche naburen, al kunnen ze nog geen goud uit keisternen maken, het toch zoo ver gebracht hebben, dat zij REVALENTA uit Varkensvoeder fabriceeren. Eenige Chemisten en Stijfelfabrikanten (zoo wij ons niet vergissen in *Ulm*) zijn op het idee gekomen, dat de afval van Stijfelfabrieken, dat is van slechte, veel bedorven en bevroren Aardappelen, wel zeer gezond zijn kon voor siekelijke, zwakke gestalten — omdat de Varkens er zoo dik en vet van worden. Ze zijn dan ook aan het fabriceeren gegaan, maar het publiek is openlijk er tegen opgekomen, het wilde de gronsende viervoeters hunne lekkernij niet ontnemen en van die nieuwerwetse anper-geleerde Geneeskunde volstrekt niet gediend zijn. De speculatie is verongelukt, gelijk al de andere REVALENTA-namaakels die haar voorafgingen.

De toenemende belangstelling in de REVALENTA bewijst beter dan analyses en geleerde verhandelingen, dat zij goed is. De publieke opinie berust op feiten. — Hoe meer gelukkige genezingen, hoe meer vertrouwen. Al kunnen er slechts weinige bekend gemaakt worden, de vele besproken zich ook in beperkteren kring, en achtjes aan wint de REVALENTA vrienden. Worden wij ziek, zij staat ons voor den geest en volgt ons op de haken tot wij se opnemen. Een Geneesheer die heden niets van haar weten wil, krijgt morgen eens borst- of maagkwaal en behoort overmorgen zeker tot hare verbruikers: spo sterk is de publieke opinie. Haar room is niet geïsurpeerd; wij willen slechts eens hoedanigheid aanhalen om het te bewijzen: alle Meelsoorten versuren in zwakke magen, Arrowroot zelfs is daarvan niet uitgezonderd — de REVALENTA versuurt in de zwakke magen niet, aan jonggeboren, zwakkelijke kinderen en zieken die zelfs de smedigingen niet inhouden kunnen, bekamt zij goed en geeft se kraacht. Zij is voedamer dan alle andere meelsoorten en meer versterkend dan vleesch.

Een jong mensch die aan den Constructiewinkel te Delft werkt, werd ziek, had volstrekt geen eetlust, verminderde van dag tot dag en werd onbekwaam voor zijn werk. De moeder vertelde mij, dat hij door het gebruik der REVALENTA merklijk aangekomen is en weder geregeld naar zijn werk gaat; zij was zoo gelukkig daarmede, dat zij het wel aan iedereen wilde vertellen.

DELFT, 6 October 1856.

J. T. WAGNER.

De REVALENTA geneest alle maagkwalen, borststrikten, leveraandoeningen, nier- en blaasongesteldheden, onderbuikskwalen, huiduitslag, neuwlijden, verzwakkingen, vermagering, enz. door de genezende en voedende eigenschappen, die zij in hooge mate heeft.

Men gebruikt se als ontbijt of avondeten in plaats van ander voedsel. Bij erge ongesteldheden gebruikt men se meer dan eens. De prijzen zijn 84 c., f 2, f 3½, f 8 en f 16 de Bus.

Amsterdam, VERKOOPHUIS, Appingedam, S. RITSEMA; Assen, H. P. A. VAN GORUM; Delft, T. H. WIJNTJES; Groningen, C. RIKKERS en M. GAASBEEK; Hoogeveen, F. M. DIKEMA; Maastricht, A. JEULEN en Co.; Nieuwolda, R. P. v. CALCAR; Noordbroek, W. B. TEDINGA; Sappemeer, Wed. S. SCHRELTENS; Slochteren, H. B. HOOGHOUT; Stads-Kanaal, H. KREKEL; Steenwijk, K. TIMMERMAN; Uithuizen, J. SCHUURMAN NIEVEN; Veendam, S. SAVENIJE; Winschoten, G. WARMAN, en in de bekende Dépôts in de andere Steden.

De ondergeteekende, volgend schrijven ontvangen hebbende:

De **3% OBLIG. PORTUGAL** moeten ter **STEMPELING** worden opgezonden: ze zijn verdeeld in twee Cathogorien;

De **STUKKEN** afkomstig van **6% PORTUGEZEN** bekomen £ 6 (netto 54) uitgestelde schuld, en die van **4% PORTUGEZEN** bekomen £ 3 uitgestelde, en het gedeelte dat van de late Cathogorie overblijft;

De late Cathogorie kan dadelijk worden opgezonden, en daarbij moet men opgeven voor welke nummers van oude **6% PORTUGEZEN** dewelke bij de conversie zijn afgegeven en alsoo het regt op de meerdere uitgestelde schuld bewijzen;

De overigen kunnen wachten, maar ook gelijktijdig worden opgezonden, naar verkiezing van den houder: —

Vaooert dagelijks ter overneming van gemelde Effecten ten zijnen Kantore.

J. C. VAN HASSELT.

Men zegt dat de Chamie in de laatste tijden op de zeven-miljen-stevens voorwaarts gestapt is, en 'dat onze Duitsche naburen, al kunnen ze nog geen goud uit keisternen maken, het toch zoo ver gebracht hebben, dat zij REVALENTA uit Varkensvoeder fabriceeren. Eenige Chemisten en Stijfelfabrikanten (zoo wij ons niet vergissen in *Ulm*) zijn op het idee gekomen, dat de afval van Stijfelfabrieken, dat is van slechte, veel bedorven en bevroren Aardappelen, wel zeer gezond zijn kon voor siekelijke, zwakke gestalten — omdat de Varkens er zoo dik en vet van worden. Ze zijn dan ook aan het fabriceeren gegaan, maar het publiek is openlijk er tegen opgekomen, het wilde de gronsende viervoeters hunne lekkernij niet ontnemen en van die nieuwerwetse anper-geleerde Geneeskunde volstrekt niet gediend zijn. De speculatie is verongelukt, gelijk al de andere REVALENTA-namaakels die haar voorafgingen.

De toenemende belangstelling in de REVALENTA bewijst beter dan analyses en geleerde verhandelingen, dat zij goed is. De publieke opinie berust op feiten. — Hoe meer gelukkige genezingen, hoe meer vertrouwen. Al kunnen er slechts weinige bekend gemaakt worden, de vele besproken zich ook in beperkteren kring, en achtjes aan wint de REVALENTA vrienden. Worden wij ziek, zij staat ons voor den geest en volgt ons op de haken tot wij se opnemen. Een Geneesheer die heden niets van haar weten wil, krijgt morgen eens borst- of maagkwaal en behoort overmorgen zeker tot hare verbruikers: spo sterk is de publieke opinie. Haar room is niet geïsurpeerd; wij willen slechts eens hoedanigheid aanhalen om het te bewijzen: alle Meelsoorten versuren in zwakke magen, Arrowroot zelfs is daarvan niet uitgezonderd — de REVALENTA versuurt in de zwakke magen niet, aan jonggeboren, zwakkelijke kinderen en zieken die zelfs de smedigingen niet inhouden kunnen, bekamt zij goed en geeft se kraacht. Zij is voedamer dan alle andere meelsoorten en meer versterkend dan vleesch.

Een jong mensch die aan den Constructiewinkel te Delft werkt, werd ziek, had volstrekt geen eetlust, verminderde van dag tot dag en werd onbekwaam voor zijn werk. De moeder vertelde mij, dat hij door het gebruik der REVALENTA merklijk aangekomen is en weder geregeld naar zijn werk gaat; zij was zoo gelukkig daarmede, dat zij het wel aan iedereen wilde vertellen.

DELFT, 6 October 1856.

J. T. WAGNER.

De REVALENTA geneest alle maagkwalen, borststrikten, leveraandoeningen, nier- en blaasongesteldheden, onderbuikskwalen, huiduitslag, neuwlijden, verzwakkingen, vermagering, enz. door de genezende en voedende eigenschappen, die zij in hooge mate heeft.

Men gebruikt se als ontbijt of avondeten in plaats van ander voedsel. Bij erge ongesteldheden gebruikt men se meer dan eens. De prijzen zijn 84 c., f 2, f 3½, f 8 en f 16 de Bus.

Amsterdam, VERKOOPHUIS, Appingedam, S. RITSEMA; Assen, H. P. A. VAN GORUM; Delft, T. H. WIJNTJES; Groningen, C. RIKKERS en M. GAASBEEK; Hoogeveen, F. M. DIKEMA; Maastricht, A. JEULEN en Co.; Nieuwolda, R. P. v. CALCAR; Noordbroek, W. B. TEDINGA; Sappemeer, Wed. S. SCHRELTENS; Slochteren, H. B. HOOGHOUT; Stads-Kanaal, H. KREKEL; Steenwijk, K. TIMMERMAN; Uithuizen, J. SCHUURMAN NIEVEN; Veendam, S. SAVENIJE; Winschoten, G. WARMAN, en in de bekende Dépôts in de andere Steden.

De ondergeteekende, volgend schrijven ontvangen hebbende:

De **3% OBLIG. PORTUGAL** moeten ter **STEMPELING** worden opgezonden: ze zijn verdeeld in twee Cathogorien;

De **STUKKEN** afkomstig van **6% PORTUGEZEN** bekomen £ 6 (netto 54) uitgestelde schuld, en die van **4% PORTUGEZEN** bekomen £ 3 uitgestelde, en het gedeelte dat van de late Cathogorie overblijft;

De late Cathogorie kan dadelijk worden opgezonden, en daarbij moet men opgeven voor welke nummers van oude **6% PORTUGEZEN** dewelke bij de conversie zijn afgegeven en alsoo het regt op de meerdere uitgestelde schuld bewijzen;

De overigen kunnen wachten, maar ook gelijktijdig worden opgezonden, naar verkiezing van den houder: —

Vaooert dagelijks ter overneming van gemelde Effecten ten zijnen Kantore.

J. C. VAN HASSELT.

Men zegt dat de Chamie in de laatste tijden op de zeven-miljen-stevens voorwaarts gestapt is, en 'dat onze Duitsche naburen, al kunnen ze nog geen goud uit keisternen maken, het toch zoo ver gebracht hebben, dat zij REVALENTA uit Varkensvoeder fabriceeren. Eenige Chemisten en Stijfelfabrikanten (zoo wij ons niet vergissen in *Ulm*) zijn op het idee gekomen, dat de afval van Stijfelfabrieken, dat is van slechte, veel bedorven en bevroren Aardappelen, wel zeer gezond zijn kon voor siekelijke, zwakke gestalten — omdat de Varkens er zoo dik en vet van worden. Ze zijn dan ook aan het fabriceeren gegaan, maar het publiek is openlijk er tegen opgekomen, het wilde de gronsende viervoeters hunne lekkernij niet ontnemen en van die nieuwerwetse anper-geleerde Geneeskunde volstrekt niet gediend zijn. De speculatie is verongelukt, gelijk al de andere REVALENTA-namaakels die haar voorafgingen.

De toenemende belangstelling in de REVALENTA bewijst beter dan analyses en geleerde verhandelingen, dat zij goed is. De publieke opinie berust op feiten. — Hoe meer gelukkige genezingen, hoe meer vertrouwen. Al kunnen er slechts weinige bekend gemaakt worden, de vele besproken zich ook in beperkteren kring, en achtjes aan wint de REVALENTA vrienden. Worden wij ziek, zij staat ons voor den geest en volgt ons op de haken tot wij se opnemen. Een Geneesheer die heden niets van haar weten wil, krijgt morgen eens borst

VAN DE HANDELINGEN VAN DEN GEMEENTERAAD VAN GRONINGEN.

Gemeenteraad van Groningen.

Zitting van Maandag den 27sten October.

Aanwezig: de heeren SLOT, TRIP, OUDEMAN, MULLER, DOORNBOSCH, VAN HOUTEN, DE SITTER, CREMERS, MESDAG, WICHERS, GEERTSEMA, DOMMERING, VAN HEIJNINGEN BOSCH, WICHERS, DE LA FAILLE, QUINTUS en VAN IMHOFF.

Aan de orde worden gesteld de volgende punten:

1) Rapport der centrale commissie omtrent het onderzoek van de afdeelingen van de begroting over 1857, bij monde van den heer QUINTUS. — Na mededeeling van de verschillende

de beide afdeelingen gerezene bedenkingen en de zienswijze omtrent van de centrale commissie (allen ten aanzien van de uitgaven, hebbende de ontvangsten genoegzaam geene aanleiding tot bedenkingen gegeven), stelt de centrale commissie voor te besluiten: den post voor jaarwedden van ambtenaren ter secretarie te verminderen met f 730 en te brengen op f 8505.00;

het salaris van den boekhouder der gasfabriek te verhoogen met f 100 en dit artikel alsoo uit te trekken op f 2400;

den post voor jaarwedden van ambtenaren en bedienden bij de administratie van de straatvuilnis te verminderen met f 104 en te brengen op f 1200; de jaarwedde van den opzichter van de stads-, polder- en kwelderlanden te verhoogen met f 200 en te brengen op f 300; den post voor onderhoud van het raadhuis en van de meubelen te verminderen met f 250, zoo

dat die nu wordt f 1650; de som voor het onderhoud van wegen uit te trekken op f 2000 en alsoo te verminderen met f 300; die voor de straten te verminderen met f 1250, wor-

dende daardoor f 20,000; die voor vaarten, waterleidingen, bruggen en dergelijke te verminderen met f 660, zoodat er f 13,000 voor uitgetrokken blijft; de som voor het onderhoud van plantsoen te stellen op f 400, wordende hiervan f 100 afgetrokken; den post voor het onderhoud van kazernemeubelen te doen vervallen en op nihil uit te trekken en de daarvoor bestemde f 1000 bij den post voor onvoorziene uitgaven te voegen; de

uitgetrokken som van f 1725 voor onderhoud en kazer- nering der troepen van den desbetreffenden post af te trekken en deelen alsoo te brengen op f 4025; den post voor onderhoud van gebouwen te Stadskanaal te verhoogen met f 600 en te brengen op f 1600; de som van f 100 voor renten wegens borgtochten te verhoogen met f 24 en te brengen op f 124 ten behoeve van den borgtocht van den havenontvanger; een nieuw artikel te voegen bij de afdeeling opeischbare schulden der gemeente, voor waachtgelden en wel ten bedrage van f 1000, voor den afgetreden gemeenteontvanger; den post van premien voor het redderen van drenkelingen ad f 100 te doen vervallen; een post voor het maken van een nieuwe brug voor de Kijk-in-'t-Jats-boog, gesteld op f 17,000, pro memorie uit te trekken; de

posten voor het vernieuwen van het roode brugje over het Zuiderdiep ad f 1600 en voor een nieuwe ijzeren rol ad f 800 te doen vervallen; een nieuw artikel voor de gebouwen der akademie Minerva pro memorie uit te trekken — en alsoo in het geheel de uitgaven met f 25,419 te verminderen, en met f 1924 te verhoogen, bedragende de vermindering alsoo f 23,495; den post van onvoorziene uitgaven uitgetrokken op f 14,700 te verhoogen met f 23,495 en daardoor te verminderen den post voor de gebouwen van de akademie Minerva; aan burg. en weth. op te dragen de rangschikking der artikelen en de concept-begroting aldus te arresteren onder goedkeuring van ged. Staten, in ontvangst ten bedrage van f 617,828.46, in uitgaaf f 617,802.03½ en een vermoedelijk batig slot van f 226,424.

De voorzitter stelt voor het rapport dadelijk in behandeling te nemen. Daar echter de heer CREMERS deze liever uitgesteld had tot eene volgende vergadering, waarin hij ondersteund wordt door den heer DOMMERING, wordt besloten de zaak nit te stellen, nadat ook de voorzitter had opgemerkt, dat burg. en weth. zowel als de raad buiten magte geweest zijn wegens den hoofdelijken omslag deze zaak eerder te behandelen.

2) Missive van Ged. Staten, geleidende bezwaarschriften tegen den hoofdelijken omslag. — Er zijn 101 bezwaarschriften bij Ged. Staten ingekomen; nog zijn er 15 rekesten omtrent dezelfde zaak. Ged. Staten verzoeken berigt en raad over elk der bezwaarschriften afzonderlijk.

De heer WICHERS vraagt op welken grond Ged. Staten van oordeel zijn, dat de eerste regter nu weder in appell over dezelfde zaak zal oordeelen. De raad heeft den omslag vastgesteld, daarvan is beroep op Ged. Staten, en het komt hem vreemd voor dat de raad zelf nu weder oordeelen zal over hetgeen hij eens beslist heeft. Het is nu z. i. de plicht van Ged. Staten naar hun beste weten te beslissen.

De heer CREMERS gelooft niet, dat deze vergelijking bij een regterlijk collegie toepasselijk is; hij betwijfelt of men, nu Ged. Staten inlichtingen vragen, die wel kan weigeren. Hij zoude er wel voor zijn, die inlichtingen te geven collectief en de beraadslagingen over de bezwaarschriften voort te zetten in eene beslotene vergadering.

Dit laatste wordt ondersteund door de heeren MESDAG en GEERTSEMA. De heer WICHERS komt er nog op terug, dat hij het vreemd vindt, dat de raad hier weder in eigen zaak zal adviseeren, terwijl de heer QUINTUS opmerkt, dat hij het er voor houdt, dat de raad niet verplicht is, doch vindt het ook goed dit verder in eene besloten vergadering te behandelen.

De heer CREMERS vraagt alleen nog, of het den raad aange-naam zoude geweest zijn, zoo Ged. Staten de aanslagen hadden gewijzigd zonder hem te hebben gehoord.

3) Ontwerp-besluit tot negotiatie van f 50,000 op de begroting over 1856. — Deze f 50,000 is de in 1854 niet opgenomen helft der geldleening van f 100,000 voor de gasfabriek, welke nog genegotieerd moet worden. Burg. en weth. stellen voor, ten einde de renten te besparen, hen te magtigen om de in kas liggende obligatiën van de geldleening van 1853 te vervreemden, voor zoo verre noodig om bovengenoemde f 50,000 op te nemen, en in dien zin art. 2 van het plan van geldleening van 1854 te wijzigen en daar te lezen, dat de overige f 50,000 zullen worden opgenomen op zodanige wijze, tijden en bedrag, als burg. en weth. telkens in het belang der gemeente dienstig zullen achten, onder goedkeuring van Ged. Staten. — Besloten.

4) Ontwerp-besluit tot wijziging van den post voor onvoor- ziene uitgaven der begroting over 1856. — Daar de post voor onvoorziene uitgaven bijna uitgeput is en onderscheidene posten van ontvang hooger zijn geworden dan geraamd was, strekt dit besluit om den post voor onvoorziene uitgaven te vermeerderen met f 22,251.35. — Ter visie.

5) Voordragt van burg. en weth. tot het verlenen van gratificatiën aan sommige klerken ter secretarie en raadsdien- naars en de agenten van politie der 3 eerste klassen. — Op voorstel van den heer OUDEMAN besloten deze zaak aan te houden tot bij de behandeling van de begroting.

6) Missive van de hoofddirectie van het Instituut voor Doofstommen, geleidende het verslag dier inrigting over 1856. — Onder dankbetuiging aangenomen, rondzending aan de leden en plaatsing in het archief.

7) Missive van de commissie voor typhuszieken met 24 afschriften van het verslag harer verrichtingen. — Gelijk be- sluit als boven.

8) Brief van den heer ONNES, die daarin zijn ontslag neemt als lid van den raad. — De heer ONNES berigt, dat bij- zondere redenen, welke moeilijk schriftelijk kunnen worden

opgegeven, hem nopen zijn ontslag te nemen, en dat hij de vrijheid neemt zich voortdurend aan te bevelen in de vriend- schap en toegenegenheid der leden van den raad en hun zijnen dank betuigt, voor de vele blijken van welwillendheid, die hij van hen ondervonden heeft. — Voor kennisgeving aangenomen.

9) Beraadslaging over het rapport nopens het instellen eener gezondheids-commissie.

De heer OUDEMAN vraagt het woord en zegt te hebben be- hoord tot de meerderheid van de commissie, die heeft geadvie- seerd om burg. en weth. te verzoeken aan den raad eene voor- dragt te doen, om zich te doen bijstaan door eene commissie uit den raad in zake het toezigt op de publieke gezondheids- dienst. Spr. merkt op, dat ook in het vorige jaar de raad

besloten had geene gezondheids-commissie in te stellen, als zijnde onbevoegd tot het benoemen van zulk eene commissie van leden buiten den raad, die verder, bij het bestaan der plaatselijk geneeskundige commissie overbodig en onraadzaam werd geacht. Sedert dat besluit is bij de Tweede Kamer der Staten Generaal het bekende voorstel van den heer WINT- GENS behandeld en de minderheid van de commissie meende

daaruit aanleiding te hebben gevonden tot verandering van het ten vorigen jare genomen besluit. In tegenstelling van het gevoelen dier minderheid gelooft spr., dat in de deliberatiën van de Staten Generaal niets voorkomt tegen de vroeger door den raad aangenomene uitlegging van art. 54 der gemeente- wet, dat integendeel de heer WINTGENS zelf een der kun- digste regtsgeleerden, de juistheid heeft erkend van de ziens- wijze van den Groninger gemeenteraad, als deze zich, op grond van gemeld artikel en art. 179, onbevoegd verklaarde tot het benoemen eener gezondheids-commissie buiten den raad. Ook voor de vroeger uitgesprokene meening, dat bij de bestaande plaats. geneesk. commissiën het instellen van eene gezondheids-commissie onnoodig en onraadzaam is, heeft spr. in die deliberatiën een nieuw argument gevonden, daar name- lijk de heer GODEFROIT (die als secretaris van de commissie voor geneskundige staatsregeling geacht moet worden op de hoogte der zaak te staan) wees op het gevaarlijke van die twee commissiën naast elkander, en betoogde, dat het gelijktijdig be- staan van die twee commissiën, die geheel dezelfde attributen hadden, aanleiding zou geven tot botsingen en schromelijke verwarring. Wat dus bij de beraadslagingen in de Tweede Kamer is voorgevallen strekt meer tot bevestiging van het gevoelen der meerderheid, dan dat het daaraan afbreuk zoude doen.

Maar, zegt de minderheid, er is een brief van de plaats. geneesk. commissie zelve, die het instellen van eene bijzondere gezondheidscommissie aanraadt. Doch met alle bescheidenheid moet spr. opmerken, dat de gronden, waarop deze haren raad steunt, niet opgaan. Zij wil die gezondheidscommissie hebben benoemd, in navolging van de cholera- en typhuscommissie. Als men evenwel het thans medegedeelde verslag der typhus- commissie inzielt, zal men ontwaren, dat deze niet alleen be- stond uit geneskundigen en deskundigen, maar deels uit zulk eene commissie van voorbijgaanden aard en met een geheel ander doel kan worden geargumenteed tot de wenschelijkheid van eene vaste gezondheidscommissie verklaart spr. niet te kun- nen begrijpen.

Eindelijk wordt gewezen op de circulaire van den minister van binnenl. zaken; doch men ziet voorbij, dat deze de instel- ling van gezondheids-commissiën niet heeft geboden, maar slechts heeft aanbevolen daaromtrent een onderzoek te doen. In andere gemeenten als Amsterdam, Leeuwarden, enz. is dan ook ge- antwoord, dat men de oprigting van die commissiën niet nood- dig achtte. De meerderheid der commissie heeft evenwel in die circulaire aanleiding gevonden om voor te stellen burg. en weth. te verzoeken om zich in het toezigt op de openbare gezondheid te doen bijstaan door eene commissie uit den raad.

Alsdan zal zijn te gemoet gekomen aan het verlangen des ministers, aan de uitlegging van art. 54 der gemeentewet en aan allen, die van het bestaan eener gezondheids-commissie naast de pl. geneesk. commissie botsingen vrezen.

Spr. had zich gevleid, dat de commissie met eenparigheid van gevoelen zich daarmede zou hebben vereenigd; hij hoopt nu, dat de raad zich met het gevoelen der meerderheid zal vereenigen.

De heer DE LA FAILLE gevoelt zich verplicht zijne meening te uiten en als medeontwerper en als geneskundige en door de op- merking van den heer ONNES in de vorige vergadering, die niet wilde, dat in de eenige vergadering, welke spr. niet kon bijwo- nen, deze belangrijke zaak werd afgehandeld. Hij spreekt

1° over het rapport der commissie. De meerderheid ver- klaart zich tegen het benoemen van een gezondheidsraad of commissie, geheel op dezelfde gronden als in het vorig rapport. Zij heeft toegestemd, dat die commissie kon worden benoemd volgens de wet, maar oordeelt, dat burg. en weth. ook zonder haar genoegzame voorlichting kunnen bekomen, en vreesd bot- singen van haar met het collegie van dag. bestuur of de pl. geneesk. commissie, weshalve zij wenscht eene vaste com- missie uit leden van den raad om burg. en weth. bij te staan. Spr. moet opmerken, dat zulk eene commissie nooit op verre na zal opleveren wat eene commissie van vreem den vermag, omdat zij minder zelfstandig is, burg. en weth. minder goed kan inciteren, en uit inschikkelijkheid niet zal doen wat behoort. Ook weten de leden van den raad niet allen genoeg van de verschillende takken van ge- zondheidsdienst af. Verder zoude zulk eene geneesk. commis- siën alleen adviseeren: — terwijl eindelijk de gevreesde botsin- gen even goed kunnen plaats hebben bij die commissie, welke men uit den raad wilde benoemen hebben.

Twee leden der commissie adviseeren te regt het voorstel van de afdeeling van de geneesk. maatschappij aan te nemen, op grond, dat eene vereeniging en samenwerking van deskundi- gen in verschillende vakken de eenige waarborg is voor eene goede en geregelde werking dier commissie, terwijl eene com- missie van raadsleden alleen van de voorlichting van andere deskundigen gebruik sal kunnen maken, als zij die vraagt, en het juist de blik is van den deskundige, die de gebreken moet aan den dag brengen.

Spr. gelooft niet, dat de commissie inzage heeft gehad van de reglementen voor den gezondheidsraad in Utrecht en Rot- terdam; anders zou spr. zich nog meer moeten verwonderen, dat de meerderheid nu nog, in strijd met het duidelijk ver- langen des ministers, tot eene tegenovergestelde conclusie komt. Niet dat spr. een gevoelen zou willen aankleven alleen om den minister te believen, maar nu wij eenmaal een Minister heb- ben, die toont het goede te willen, is het voor dezen niet bemoedigend, dat zijne pogingen ten goede stuiten op den on- wil en tegenstand — niet van ingezetenen of geneskundigen, — maar van de gemeenteraden en dag. besturen, die hem niet begrijpen, of niet schijnen in te zien, dat het tot hunne heil- gste plichten behoort, voor den openbaren gezondheidsstoestand der ingezetenen te zorgen. Die tegenstand heeft hem dan ook grootelijks verwonderd.

De gezondheidspolitie kan niet tegelijk met de algemeene politie worden geregeld (ook daarom is zij waarschijnlijk zoo slecht uitgevallen in ons politie-reglement) maar zij behoeft eene afzonderlijke regeling, vereischt bijzondere voorstudien, en kan alleen door personen van verschillende wetenschappelijke betrekking worden ten uitvoer gebragt. En hierin ligt

ook juist het verschil met de bestaande pl. geneesk. commissiën. 2° komt spr. op het geoorloofde en niet met de wet strij- dende van zulk eene commissie. Zelfs de leden van de meer- derheid hebben die onbevoegdheid (waarom de raad vroeger hoofdzakelijk tegen eene gezondheidscommissie was) laten varen en nu ook begrepen, dat, waar Raden en ged. Staten van andere provincien dit hebben toegestaan en zelfs de Minister daarin geene zwaarigheid ziet en veeleer die aanbeveelt, zulk eene zienswijze moet vervallen.

3° bespreekt hij de nuttigheid en noodzakelijkheid van zulk eene commissie. Hiervoor pleiten vooreerst de argumenten, die in de Tweede Kamer het voorstel van den heer WINTGENS deden verwerpen. Eenige van deze waren: dat men het voorstel beschouwde als eene greep in de verwacht wordende geneskundige staatsregeling; dat eene gedeeltelijke verbetering minder wenschelijk is; dat de gemeentebesturen de magt en de bevoegdheid hadden zelve die regeling te bewerkstelligen (!); en eenigen die reeds geregeld hadden; dat het maken eener wet zelfs eene greep was in de autonomie der gemeentebesturen. — Spr. herhaalt, dat de gezondheidscommissie alleen zal zijn eene adviseerende, voorstellende, geenzins eene beslissende; dat burg. en weth. of de raad zal kunnen besluiten. En als men nu alle die onderwerpen nagaat, waarover zodanige commissie voorstellen kan doen, wier nut en noodzakelijkheid door niemand kan worden betwijfeld; en nagaat, hoe weinig op die punten hier werd en wordt gelet; dat reeds veel goeds door die commissie in Rotterdam en Utrecht is tot stand ge- bragt; als men ziet, hoe veel goeds reeds hier door de cholera- en typhus-commissie is bewerkstelligd, 't geen alleen betrek epidemien; en er toch niet voor iedere ziekte eene afzonderlijke commissie kan tot stand komen; dan zal men toch wel niet het nut en de noodzakelijkheid kunnen betwijfelen van zulk eene commissie in eene stad als de onze: zoodat er nog al moed toe behoort hardnekkig ieder daartoe strekkend voorstel af te wijzen, tenzij er bijoommerken zijn, die men liever niet wil openbaren.

4° vraagt spr., wat er toch eigenlijk tegen het benoemen eener gezondheids-commissie is? Waarom hier steeds de voor- stellen van geneskundigen ontvangten worden met een voor- namen glimlach of verachtend afwijzen? Is het, omdat men vreesd een overwegenden invloed van het verstand boven de materiële belangen? Spr. gelooft niet, dat de denkwijze van den raad zoo nederig is. Is het vreesd dat hier eigenbelang en zucht naar heerschappij onder verborgen ligt? Maar die com- missie is alleen een adviseerend, voorstellend ligchaam, dat zich, gelijk het lot is van alle geneskundigen, veel moeite wil getroosten zonder eenig voordeel, dat weet, dat van alles weinig, en door burg. en weth. geene notitie wordt genomen. Is het geldbejag? men stelt alleen voor een klein defroijement voor den secretaris bij de vele moeite den dezen aan te wen- den in navolging van Utrecht en Rotterdam.

5° vraagt spr., of het wel een goeden indruk kan maken op het publiek, wanneer de raad steeds verwerpt al hetgeen dienen moet ter verbetering van den openbaren gezondheids- toestand? Vroeger had Groningen den roem van boven andere steden van ons vaderland uit te munten in gezondheid; de laatste 30 jaren hebben dien glans doen tanen, omdat er vroe- ger zeer veel is verwaarloosd, zoodat er nu ter verbetering zeer veel valt te doen. En dan verwekt het een treurig ge- voel, dat welmeenenden en die de zaak kennen; hunne plannen en voorstellen steeds moeten opringen en meestal nog zonder goeden uitslag. Daarbij is hier eene akademie; men zoude mogen verwachten, dat de hygiëne hier in den besten toestand was; en toch heeft het tegendeel plaats.

Spr. eindigt met den wensch, dat het voorstel der minder- heid worde aangenomen.

De heer DE SITTER vangt aan met te zeggen, dat ook hij meent te behooren tot de meerderheid van de commissie. Van de 5 leden namelijk hadden zich in de motieven 3 verklaard voor eene gezondheids-commissie, maar bij de conclusie had 1 van deze, uit vrees voor botsingen, met de 2 overige leden voor- gesteld om eene commissie uit en niet buiten den raad te be- noemen. Spr. komt op tegen de motieven door deze laatste meerderheid bijgebragt; deze beroept zich eerstens op de vrees, dat er botsingen zouden komen uit het gelijktijdig bestaan van eene gezondheids-commissie buiten den raad en de plaats. ge- neesk. commissie. En toch stelt zij voor eene gezondheids- commissie uit leden van den raad te benoemen. Spr. vraagt, of dan niet evenzeer botsingen zouden zijn te vrezen? Door dit motief wordt z. i. dus de stelling zelve ondermijnd.

Een tweede motief was door den heer OUDEMAN aangehaald uit de rede van den uitstekenden regtsgeleerde, den heer WINTGENS, maar ook dat bewijst niet tegen de conclusie uit de deliberatiën in de Tweede Kamer getrokken, dat nl. art. 54 der gemeentewet ook in dien zin kan worden uitgelegd, dat de gemeentebesturen bevoegd zijn tot het benoemen van eene gezond- heidscommissie buiten den raad.

Men heeft verder gewezen op de voorbeelden van andere steden, die geen gevolg hebben gegeven aan de circulaire des ministers. Dat de gemeenteraden bevoegd zijn daaraan geen gevolg te geven, zal wel aan geen twijfel onderhevig zijn; maar de vraag is hier of de raad bevoegd is daaraan wel gevolg te geven en of de benoeming van eene gezondheids- commissie raadzaam is. En dan gelooft spr., dat de reeds bij- gebragte argumenten afdoende zijn om het nut van die com- missie te bewijzen. Maar van dat nut is ook de meerderheid overtuigd, die toch concludeert tot het benoemen eener com- missie. Alleen is er nog kwestie of die gezondheids-commissie zal worden benoemd uit of buiten den raad; en dan is hij het met vorigen spr. eens, dat de leden van den raad, be- halve den heer DE LA FAILLE, niet die speciale kennis heb- ben, die in eene gezondheids-commissie wordt vereischt. Wordt die commissie uit den raad benoemd, dan zal dit zijn eene afkeuring van burg. en weth., alsof deze de gezondheids- dienst niet voldoende waarnamen; maar benoemt men eene commissie buiten den raad, dan blijft men buiten dat dilem- ma en laat burg. en weth. onafhankelijk daarvan werken.

Spr. merkt nog op, dat de heer WINTGENS de gezondheids- commissiën en de pl. geneesk. commissiën genoemd heeft twee medische collegiën, wier attributen gelijk zijn, of ik begrijp de zaak niet", maar dan verklaart hij, dat die heer de zaak niet begrijpt, want dat geen enkel attribuut van die collegiën gelijk is, dat zij nimmer op een gelijk terrein werken.

Hij drukt ten slotte de hoop uit, dat de raad zich met zijn gevoelen zal vereenigen.

De heer MESDAG moet een enkel woord opmerken, omdat hij dat eene lid is, van wien vorige spr. gezegd heeft, dat alleen in de conclusie tot de meerderheid behoorde. Spr. herhaalt dat, hoezeer overtuigd van de noodzakelijkheid eener gezond- heidscommissie en dat deze niet strijdt met de wet, hij even- wel met de conclusie der meerderheid instemt, vooral ook omdat hij van eene commissie buiten den raad eene inmenging in de geldelijke aangelegenheden der gemeente vreest. De heer DE LA FAILLE heeft gezegd, dat men hier alleen eene advise- rende commissie bedoelde, maar reeds wordt bij de instructie voor den secretaris eene geldelijke belooning voor dezen voor- gesteld en verder wordt van eene jaarlijksche begroting ge- spoken. Er zal dus geld noodig zijn, en spr. maakt zwarg-

heid aan zoodanige commissie de beschikking over de geldmiddelen der gemeente over te laten, uit vrees voor botsingen.

De heer DE SITTER merkt hierop aan, dat die begroting toch niet te zwaar moet wegen, aangezien deze alleen betreft de belooning van den secretaris, eenige boeken papier, wat schrijfbescheiden en dergelijke kleinigheden, terwijl de raad het voorts in zijne magt heeft om ieder jaar zoo weinig geld te verleenen als hij verkiest.

De heer CREMERS wil niet vragen naar de wettigheid van het benoemen eener gezondheidscommissie; sommigen achten dit wettig, anderen niet; 't geen geschied is geeft evenwel kracht aan beide zijden. Men heeft gezegd, dat het benoemen eener gezondheidscommissie uit den raad een verwijt zou zijn aan burg. en weth.; maar spr. ziet niet in, waarom, als dit waar was, dan ook niet eene commissie buiten den raad (die meer kracht zal hebben en sterker werken) eene afkeuring van het toezigt van burg. en weth. zou zijn. Doch dit daarlattende, zegt spr. dat er nu alleen eene keuze schijnt te moeten worden gedaan tusschen eene gezondheidscommissie uit den raad of van andere personen. Spr. zou in 't geheel geene commissie verlangen, maar zoo eene, dan zou hij die uit leden van den raad willen hebben zamen-gesteld. Tot aanbeveling van eene commissie buiten den raad wordt aangevoerd, dat deze, zamengesteld uit mannen van verschillende wetenschappelijke ontwikkeling alleen den blik heeft, die de fouten zal aanwijzen, dat zij buitendien een warm hart heeft voor al wat de openbare gezondheid betreft. Maar is dit zoo, dan zullen die mannen toch ook aan de commissie uit den raad wel die fouten aanwijzen en dan vertrouwt spr., dat deze een even warm hart bezit om die te onderzoeken en dat men zodoende tot hetzelfde doel zal geraken. De voordeelen staan alzoo gelijk, maar de nadeelen van eene commissie buiten den raad mist men.

Er is gezegd, dat de gezondheidscommissie alleen zal adviseeren, mocht daarin nimmer bezwaar kan gelegd zijn. Spr. betwijfelt dit; feitelijk zal er worden gehandeld in strijd met de wet; aan burg. en weth. is het toezigt op de openbare gezondheidsdienst opgedragen, terwijl die commissie voortdurend een waakzaam oog zal houden op den gang van zaken. Daartusschen bestaat geen verschil, zoodat er ligt botsingen zullen ontstaan.

Nog is gezegd, dat de commissie uit den raad burg. en weth. niet genoeg zal inciteren, en dat de gemengde commissie meer zal doordrijven. Maar dit is het juist wat spr. vreest, dat botsing zal veroorzaken. Zij zal te sterk werken, als zij zich overtuigd houdt, dat degenen welke een ander gevoelen zijn toegedaan, bijoormerken hebben.

De heer VAN HEIJNINGEN BOSCH zegt met schroom te zullen stemmen tegen de conclusien van het rapport om de drijfveren door den heer DE LA FAILLE aan eene afwijzing toegeschreven. Maar spr. werpt deze verre van zich en de leden van den raad. Het geheele onderwerp wordt nu ten tweedenmale behandeld, de eerste maal zeer uitvoerig, en toen heeft de raad besloten, dat hier geene gezondheidscommissie zou worden ingesteld. Nu had spr. verwacht, dat op de missive van den minister van binnenl. zaken eenvoudig zou zijn geantwoord, dat de zaak reeds haar beslag gekregen had en de raad had besloten om geene gezondheidscommissie te benoemen. Dit is niet geschied, en nu is weder te beslissen op het rapport van eene commissie, waarvan de meerderheid concludeert tot het benoemen van eene gezondheidscommissie uit den raad en de minderheid van eene buiten den raad.

Spr. is tegen beide en wel tegen eene commissie buiten den raad op de gronden in het vroegere rapport uiteengezet, nl. uit vrees voor botsingen, wegens de kostbaarheid, en de verwarring, die daaruit zou kunnen ontstaan. Ook heeft spr. nog een groot bezwaar, de vrees, dat als de gemeenteraden de geneeskundige dienst regelen, alsdan van eene algemeene regeling niets zal komen. Spr. heeft met genoegen den lof gehoord aan den tegenwoordigen minister van binnenl. zaken toegebracht; maar dan ook hoopt hij niet zonder grond, dat deze minister eindelijk tot eene algemeene regeling van de geneeskundige dienst zal overgaan, en dan acht hij eene regeling vooraf bij gedeelten verderfelijk.

Wil men nu eene commissie uit den raad benoemen, 't is hem goed, maar men moet deze niet aan burg. en weth. opdringen.

Straks is geweten op het voorbeeld van Amsterdam. Daar zijn ook gelijke bezwaren als hier tegen eene gezondheidscommissie geopperd, maar heeft men gewenscht iets te doen om aan den wensch des ministers te gemoet te komen en besloten een voorstel te doen tot uitbreiding der plaats. geneesk. commissie. Dit heeft spr. geleid om als amendement voor te stellen, dat de raad besluite te antwoorden, dat een gezondheidsraad, gelijk door den minister wordt bedoeld, niet noodig wordt geacht, maar dat de raad het wenschelijk acht, dat van regeringswege de plaats. geneesk. commissie zou worden gewijzigd, dat zij tevens wordt eene gezondheidscommissie.

De heer VAN IMHOFF son gaarne zien, dat er eene gezondheidscommissie buiten den raad benoemd werd, zoo hij meende, dat dit kon geschieden. Hoe meer ingezetenen er deelnemen aan het bestuur, des te beter. Hij vreest ook geene botsingen, maar het is zijne overtuiging, dat de benoeming van die commissie zou zijn eene schending van het staatsrecht, eene afkeuring van het kiesrecht en zou te kennen geven een wantrouwen in de gemeenteraden. Spr. erkent, dat dit niet de bedoeling is, maar toch liggen die drie punten z. i. op den bodem van het voorstel.

Zijn gevoelen is, dat een collegie, door openbaar gezag ingesteld en bekleed met de bevoegdheid om zich voortdurend bezig te houden met een tak van de huishouding der gemeente, is een regeringscollegie, en tot de instelling van zoodanige staatsmagt houdt hij den raad onbevoegd. Wie regeren zal, wordt geregeld in de grondwet en andere staatswetten. En waar nu is in een van die wetten eenige bepaling te vinden, waarbij het aan de gemeenteraden veroorloofd wordt de zorg voor een tak der gemeentehuishouding aan anderen over te dragen. De raad mag zich noch van 't geheel noch van een deel der magt, haar bij de grond- en gemeentewet opgelegd, ontdoen. De raad mag zich wel doen bijstaan door deskundigen, maar dan als beambten en collegien, en deze zijn dienende personen, onderworpen aan de bepalingen van benoeming, schorsing en ontslag.

Welke is, vraagt spr. verder, de taak der regering, welke die van deskundigen in zaken van bestuur? Deze kunnen alleen licht geven op die punten, welke door het bestuur niet kunnen worden beoordeeld. Spr. zou er niets tegen hebben, dat de deskundigen zelve regeerden, maar dit is nu eenmaal niet in de kieswet bepaald, wij hebben geene vertegenwoordiging van capaciteiten, maar van diegenen, die door den census bevoegd worden verklaard.

Spr. heeft ook nog dit tegen eene gezondheidscommissie buiten den raad, dat deze eigenlijk niet zou doen, wat men van deskundigen mag verwachten, omdat hij het licht, dat deze verspreiden moeten, liefst zuiver en onvermengd wil hebben. En bij eene commissie als de voorgestelde, uit zeer heterogene bestanddeelen te samen gesteld, zou bij verschil van gevoelen, eene stemming van de meerderheid moeten beslissen, terwijl misschien de deskundigen tot de minderheid behooren. Zal het advies van deskundigen op de overtuiging werken, dan moet men weten, wie het geeft, dan moet het licht zuiver schijnen.

Verder heeft spr. nog hooren beweren, dat de gezondheidsstand der gemeente sedert 30 jaren zoo was achteruit gegaan. Spr. wil dat op de getuigenis van den spr. gaarne aannemen, maar moet toch zeggen, dat hij onlangs in de Economist eene statistiek heeft gelezen, waarbij onze stad de vierde of vijfde plaats bekleedde, wat haren gezondheidsstand betreft.

De heer DOMMERING merkt op, dat bij de vroegere behandeling dezer zaak de bevoegdheid van den raad was bestreden, welke grond nu, na de ministeriële circulaire was vervallen. Nu mag alleen de vraag zijn, of de oprigting van eene gezondheidscommissie doelmatig en nuttig is? Na al wat daarover gezegd is, schroomt hij niet die vraag toestemmend te beantwoorden. Dat er eene pl. geneesk. commissie bestaat doet niets ter zake, want haar werkring is niet die, welke hier gevraagd wordt. Burgemeester en wethouders kunnen evenmin in de bestaande behoefte voorzien, en ook niet eene commissie uit den raad. Z. i. kan eene afzonderlijke commissie van leden buiten den raad doelmatig werkzaam zijn; deze kan de gezondheidspolicee overzien, kan werken op de publieke opinie; door haar voorgelicht kan de raad krachtige besluiten nemen.

De heer TRIP heeft gehoord, dat men op den minder gunstigen gezondheidsstand van Groningen gewezen heeft, terwijl deze stad vroeger bekend stond als eene der gezondste plaatsen. Hij wist niet, dat dit zoo veranderd was, maar wil gaarne erkennen, dat men misschien niet in alle opzichten een gelijken tred heeft gehouden in vooruitgang met andere plaatsen; hij erkent, dat vroeger niet altijd genoegzame zorg gewijd is aan punten, welke in verband stonden met de publieke gezondheid, doch hij gelooft, dat dit thans geenszins het geval meer is, dat burg. en weth. thans met kracht doorzetten wat men wenschte dat eene gezondheidscommissie zal moeten doen.

Hij wijst er op, hoe men thans let op de verbetering van riolen, wanden en goten en dat vooral de laatste tijd getoond heeft, dat burg. en weth. in dit opzicht niet nalatig zijn en de raad, voor zooverre dit met de financiën bestaanbaar is, daarvoor gelden toestaat. Eene gezondheidscommissie zal ook letten, zoo zegt men, op den afvoer van focale stoffen. Burg. en weth. hebben ook nu weder getoond, door de indiening van een uitvoerig verslag, ten einde tot eene vaste regeling dezer zaak te komen, dat dit punt hun ter harte gaat. Ten aanzien van de zindelijkheid der gemeente wijst spr. er op, dat er nu ook f 2000 op de begroting is uitgetrokken voor den aankoop en oprigting van privé's. Voorts wordt de meeste zorg besteed aan de verbetering van schoollokalen en goede luchtverversching. Nog niet lang geleden is er eene nieuwe school gebouwd, waarbij deze zaak wel in het oog gehouden is, ook nog dezen zomer en nu weder zal een derde lokaal verbeterd worden. Men wil, dat eene gezondheidscommissie de buurten gezonder zal maken, maar hij vraagt, of niet door dit een ander de buurten gezonder moeten worden en wat de vochtigheid aangaat, of daarin niet voorzien wordt door de verbetering der riolen. Het onderzoeken der woningen zal ook z. i. door eene plaatselijke verordening geregeld kunnen worden. Men kan natuurlijk niet alles te gelijk doen, doch uit het een en ander ziet men, dat alle ten aanzien van de gezondheid genoemde, en belang verdienende punten met kracht worden behandeld.

Wil men nu eene commissie uit den raad om burg. en weth. in dit opzicht bij te staan, hij zal zich daartegen niet verzetten, maar ronduit gesproken, acht hij dit niet zoozeer in het belang der gemeente. Zulk eene commissie die voortdurend werkzaam is, zoude over de kleinste zaken burg. en weth. dienen van berigt en raad, daardoor zoude, men kan dit wel begrijpen, veel tijd geroofd en de loop van zaken gestremd worden. Spr. geeft de voorkeur aan het amendement van den heer v. HEIJNINGEN BOSCH.

De heer DE SITTER beantwoordt hetgeen door eenige sprekers gezegd is. Tegenover den heer CREMERS doet hij het groote verschil uitkomen tusschen eene commissie buiten den raad zooals door hem wordt beoogd en de voorgestelde commissie uit raadsleden bestaande. Door den heer VAN HEIJNINGEN BOSCH is op het voorbeeld van Amsterdam gewezen. Spr. wenscht in geenen deele, dat Groningen zich regelen naar hetgeen men te Amsterdam doet, vooral niet in dit opzicht. Maar wat het besluit ten aanzien van de plaats. geneesk. commissie aangaat, dit zoude eene schending der wet zijn, want de werkring dier commissie is geregeld bij kon. besluit. De heer VAN IMHOFF ziet in de instelling eener gezondheidscommissie eene schending van staatsrecht, op den grond daarvan ligt eene afkeuring van het kiesrecht, en dat de raad onbevoegd is zulk eene commissie in te stellen. Wat die onbevoegdheid aangaat verwijst hij naar het voorbeeld van Rotterdam; daar is eene gezondheidscommissie ingesteld, het besluit daartoe is door Ged. Staten goedgekeurd, ten bewijze dat deze daarin geene onbevoegdheid zagen, en eindelijk wordt dat voorbeeld aan andere gemeenten ter navolging aanbevolen door den minister van binnenl. zaken. Het verschil tusschen zulk eene commissie en een regeringscollegie ligt hierin, dat die commissie met geenerlei staatsmagt bekleed is, zij heeft geene magt, zij kan geen enkel besluit nemen en kan alleen raad geven.

Ook is aangevoerd, dat het licht dier commissie niet zuiver zoude zijn. Spr. toont ter beantwoording daarvan aan, hoe zulk eene commissie zoude kunnen werken en heldert dit door een voorbeeld op, met verwijzing naar den bouwvalligen toestand van een gebouw op den Kranepoortwal. Den heer TRIP, die op onderscheidene verbeteringen in den laatsten tijd heeft gewezen, antwoordt spr., dat hij met genoegen dit alles ziet en hoopt, dat het dag bestuur met die verbeteringen zal voortgaan, maar ten bewijze, dat het dag bestuur zonder eene commissie niet alles weten kan, noch juist welke maatregelen zij het meest geschikt moet nemen, wijst hij er op, dat voor eenigen tijd het water van het Winschoterdiep vergiftigd was, ten gevolge van eene fabriek in eene andere gemeente, welke echter gelukkig geene andere gevolgen heeft gehad dan den dood van eene menigte visschen. Verder wijst hij er op, dat er in den laatsten tijd, ook door medewerking van den raad, eene menigte meelvaalten, bloedverzamelplaatsen enz. opgerigt zijn, waaromtrent eene commissie, zoo die bestaan had, had kunnen adviseren.

De heer VAN HEIJNINGEN BOSCH doet den vorigen spreker opmerken, dat hij omtrent zijn voorstel in eene dwaling verkeert, daar hij alleen voorgesteld heeft den wensch aan den minister te kennen te geven, dat de werkring van de plaats. geneesk. commissie van regeringswege worde uitgebreid.

De heer DE LA FAILLE beantwoordt nog kortelijk de tegen zijn gevoelen aangevoerde gronden; waarop nog nadere ophelderingen gegeven worden door de heeren TRIP, OUDEMAN en v. HEIJNINGEN BOSCH.

De voorzitter deelt als zijn gevoelen mede, dat hij zich vereenigt met het voorstel der meerderheid van de commissie, om n.l. eene commissie te benoemen uit leden van den raad.

Na eenige discussie omtrent de vraag, of het amendement van den heer v. HEIJNINGEN BOSCH als een amendement dan wel als een nieuw voorstel beschouwd moet worden en wat het eerst in stemming gebragt zal worden, wordt het amendement van den heer VAN HEIJNINGEN BOSCH aan de stemming overworpen en met 10 tegen 7 stemmen aangenomen. (Tegen: de heeren Wichers, van Houten, Dommering, Geertsema, de Sitter, de la Faille en Slot.) Hiermede vervallen natuurlijke de conclusien door de meerderheid en de minderheid van de commissie voorgesteld.

10) Geloofsbrieven van den heer mr. O. Q. I. J. VAN SWINDEREN. Tot onderzoek hiervan wordt eene commissie aan-

gewezen, bestaande uit de heeren DOORNBOSCH, VAN HOUTEN, DE SITTER, CREMERS en MESDAG.

De vergadering wordt voor een half uur geschorst.

Na heropening der deuren adviseert de commissie, bij mede van den heer DOORNBOSCH, tot toelating van den benoemde waartoe wordt besloten.

11) Missive van den rentmeester der stadsveenen, magtigende tot den verkoop van het regt van vergraving eenige bunders veen te Ter Apel. — Op advies van de commissie, stellen burg. en weth. voor die magtiging te leenen en wordt hiertoe besloten.

12) Missive van den rentmeester, magtiging verzoekende den verkoop van 900 boomen te Ter Apel en Ter Haar. Gelijk besluit.

13) Missive van de voogden van Jacobi- en Annenhuis, over de benoeming van een voogd, in plaats van mr. B. LOHMAN, voordragende: de heeren mr. W. LAMAN TRIP, dr. D. DE VRIES REILINGH. — Burg. en weth. voegen hierna nog de heeren dr. G. ACKER STRATINGH en F. RINSMAN.

Tot de benoeming overgegaan zijnde wordt de heer TRIP met 11 stemmen tot voogd verkozen.

14) Adres van mr. H. VAN GIFFEN over de voldoening een coupon. Adressant herinnert, dat hij in 1851 de betaalde verzoekt heeft van f 40 voor eene coupon uit de geldloos van 1846, omdat die aan hem toebehoorende coupon was verloren gegaan en waarschijnlijk vernietigd; en dat dit verzoek was van de hand gewezen.

Daar nu die coupon met Nov. aanst. zal zijn verjaard, zoekt hij nu op nieuw, dat de ontvanger worde gemagtigd hem die f 40 uit te betalen. — In handen van de vroegere commissie in deze zaak gesteld, bestaande uit de heeren MULLER, VAN IMHOFF, TRIP, DE SITTER en VAN ITTERSUM.

15) Adres van G. UCHTMAN, gewezen commissie, om wett. gratificatie van f 100 te mogen ontvangen. — Aanhouden.

16) Adres van J. W. SISINGH om in zijne behuizing de Grootte Markt een bankbakkersoven te mogen oprigten. De wethouder TRIP heeft hiervan proces-verbaal opgemaakt, bestaat tegen die oprigting geen bezwaar, weshalve hij adviseert het verzoek toe te staan; met eene voorwaarde, dat het metselen van den schoorsteen. — Dienovereenkomstig besloten.

17) Besluit van Ged. Staten, houdende dat de verkoop voor een lid der Prov. Staten, in plaats van den heer O. Q. I. J. VAN SWINDEREN, zal plaats hebben op den 12den Nov. z.s.

Tot leden van het stembureau in dit hoofdkiesdistrict werden door den raad benoemd de heeren VAN HOUTEN en DOMMERING; tot plaatsvervangers de heeren DE SITTER, QUIN en EDELINCK.

18) Rapport over het onderhoud der kazernes, bij mondeling den heer CREMERS. In handen der commissie was gesteld eene missive van den minister van oorlog, geschreven in antwoord op eene vroegere missive van den raad aan den minister, waarin de raad als zijn gevoelen te kennen gaf, dat het sonder besluit van 1814 vervallen was door art. 212 der grondwet, zoover de gemeenten door hetzelfde zijn belast met de kosten van kazernering.

De minister antwoordt thans zoo, alsof de raad dat bevestigend geheel voor krachteloos hield, welke opvatting evenwel uit de lucht gegrepen is, daar de woorden van die raadsmissive duidelijk zijn. Z. exc. ontvouwt verder de redenen, waarom hij meent, dat genoemd besluit, ook in zooverre de verplichting gemeenten betreft om de kazernering te bekostigen, nog van dien aard is. De commissie verwijst naar het vroeger door haar gebragte verslag, waarin die meening voldoende is wederlegd. Eindelijk zegt de minister, dat hij over de kazernering geene andere voorschriften kan geven en dat het gemeentebestuur dit wel zal begrijpen. De commissie gelooft intendeende, dat de gemeente tot die kazernering niet verplicht is en geeft daaraan op, wat zij vermoent, dat nu behoort te worden gedaan.

In 1855 was besloten, dat de gemeente zich voorloopig het onderhoud der kazernes zou blijven belasten, omdat de voor betrekkelijke som op de begroting was uitgetrokken. Die som zou dus nu van de begroting van 1857 kunnen wegvallen. Dit zou aan den minister doen zien, dat het de gemeente ernst is. Doch de dienst is reeds aangevangen, er zouden alsoo moeilijkheden kunnen ontstaan. De commissie raadt daarom aan de som op den post voor onvoorzien te laten over te brengen.

Zij adviseert ten slotte te besluiten een afschrift van het vroeger rapport aan den minister af te zenden, te gelijk eene missive van burg. en weth., waarvan zij een exemplaar heeft opgemaakt en waarin wordt medegedeeld, dat de raad sloten heeft voor het onderhoud der kazernesgebouwen van 1857 geene gelden meer toe te staan en dat alzoo voortaan niet meer van wege de gemeente in de voorgestelde dienst kunnen worden voorzien. — Ter visie gelegd.

19) Adres van E. J. BOSWIJK te Pekela, verzoekende ingeboekt te worden als mejer der stad, zonder betaling van twintigsten penning. — In handen van de veencommissie gesteld.

20) Missive van burg. en weth. van Peize, in het belang der gemeente er op aandringend, dat de weg van S. over Nerg, enz. over Peize en niet over Rodenwoldes worde gelegd. — Gesteld in handen van de commissie ad hoc.

21) Adres van R. OORTWIJN om benoemd te worden opzichter over de straatwielhuis. — Bij de andere adressen gedeponneerd.

22) Verzoeken van J. BULTHUIS, G. J. NANNINGA en J. STOK, om heemstedes te Stadskanaal in erfpacht te bekomen. Toegestaan, onder goedkeuring van Ged. Staten.

23) Adres van M. ECKMA, gewezen buitengewoon commissie, eene gratificatie verzoekende. — In handen van burg. en weth. gesteld.

24) Rapport op een adres van DE MOL MONCOURT WILNNE, eene wijziging verzoekende in de vergunning tot oprigten van een dore of eet. — De heer TRIP rapporteert dat de raad die oprigting had toegestaan, mits de schoorsteen 4 el boven den nok van het dak (15 el boven den grond) opgebouwd. Hiertegen is door adressanten bezwaar geopperd, omdat er geen voorbeeld bestaat, dat de schoorsteen zoo hoog moet worden opgerigt. De heer TRIP acht de gewone hoogte van 12 1/2 el wel voldoende en adviseert dus gunstig op het adres te beschikken.

De heer MESDAG stelt voor de vroeger beslotene hoogte van 4 el boven den nok met 2 el te verminderen, en alzoo 13 el boven den grond.

Dienovereenkomstig besloten.

25) Missive van mr. S. M. S. MODDERMAN den uitslag betreffende van de procedure tegen D. A. WREESMAN te Pekela. Vonnis van de arr.-rechtbank van Winschoten, d.d. 22sten d.s. aan den eischer (den burgemeester namens de gemeente) ningen) de eisch tegen genoemde gedaagde ten volle te wijzen. Over de executie van het vonnis zullen te zijner tijd de noodige voorschriften worden gevraagd. — Voor notitie aangenomen.

De zitting wordt, na voorlezing der korte notulen, gesloten.

Tot Groningen, bij de Erven C. M. VAN BOLHUIS HOITSE